FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Alte Drucke

ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis] ... || ... ||

... || SVPER PRIMA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS || VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Prima parte || secundi Decretalium accuratissime || excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De confessis. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150676

Visual Library

cit vltimo qđ trahere nō pōt ad alium iudicē:⁊ ſi traxit perdit cauſam:vt in.l.j.C.de aſſer.tol.Glo.tenet contra.de reſcrip.ex tenore:q̄ dicit ſpeciale in cauſa libertatis:vt in illa.l.dixi pridie quid iur.de fo.cōpe.c.ſi.⁊ puto qđ nō perdat cauſam:ſed pōt ꝯpelli:vt iudiciū finiat vbi cepit.ff.de iudi.l.vbi.⁊.l.poſtea.§.j.⁊ hoc tenendū:⁊ ſi lite pen.corā delegato traheret corā ordinario:videt̄ renunciare iuriſditioni delegati:vt no.gl.de pur.ca.c.cū dilectus.gl.ſe.cōcludit ex tex.qđ in ſequeſtrum indubie trāſfert poſſeſſio:ſed de hoc dic vt plene dixi de iudi.examinata.alie glo.ſunt clare. Anto.de But.

☞ Fructus ſi miſſus in poſſeſſionē diſſipat: diſſipati reuocātur ⁊ aliꝫ ſequeſtrantur.
In poſſeſſionem eccleſie miſſus poteſt fructus capere illoſqꝫ conſeruare.
Clauſula pro libito tue voluntatis intelligitur de voluntate iuris ⁊ ratione regulata.
Fructus quando reſtituere teneatur miſſus in poſſeſſionem.
Sequeſtratio quibꝰ caſibus eſt permiſſa:⁊ quibꝰ caſibus ꝓhibita.
Vendita re an cogatur venditor precio ſibi nō ſoluto ad traditionem eiuſdem:vel ad ſequeſtrum.

Dilectus. ¶ †Si miſſus in poſ.cā rei ſeruande fructꝰ diſſipat:diſſipati reuocantur:⁊ aliꝫ ſequeſtrant̄. Primo ponit querelā rei paſſi miſſionē. Scđo dat iudices.ibi quocirca. ¶ No.j.qđ vbi agit̄ de eccleſia vt d ꝓprietate ꝓcedit̄ ad miſſ.in poſ. ¶ †No.ij.qđ miſſus in poſ.eccleſie pōt capere fructus:lꝫ eos diſſipare nō valeat:ſed conſeruare debet. ¶ †No.iij.qđ importēt hec verba pro libito tue voluntatis:q̄ intelligunt̄ de voluntate iuris ⁊ ratione nō regulata. ¶ †No.iiij.qđ lꝫ fructus colligat miſſus illos reſtituere tenetur. ¶ Oppo.qđ miſſus vt poſſeſſor facit fructus ſuos.C.de rei ven.l.certum.So.quidā dicūt qđ hec agebatur de eccleſia vt titulo:quo caſu miſſus non facit fructus ſuos ſcđꝫ quoſdā:q̄ nō placet Inno.q̄ nō ſit miſſio qñ agit̄ ratione titu.vt tu.c.eum qui.de eo q mit.in poſ.cā rei ſer.ideo dicit Inno.qđ hic agebat̄ de ꝓprietate eccleſie:ſed miſſus nō ſteterat in poſ.per annū:⁊ ſic nō faciebat fructꝰ ſuos.hoc ſatis ptꝫ:.placet glo.hec.j.que per hoc ſit expedita.Glo.op.qđ nō debet fieri ſequeſtratio.C.de ꝓhi.ſequeſ.pe.l.j. ¶ †Gloſ.ponit regulam in qua ꝯcludit regulariter ſequeſtrationē prohibitā fore. Scđo ponit multos caſus exceptos a regula quos vide in gloſ.q̄ clari ſunt.Inquantū glo.excipit caſum qñ appellat̄ ab executore:ſupponit appellari poſſe ab executore:qđ eſt verum in caſibus de quibus de re iudi.qđ ad cōſultationeꝫ.† Et aduerte q̄ ꝓcedit hic caſus:qñ appellat̄ ab executione remanente valida ſnia:quo caſu propter ꝑſumptionem ſnie ſit ſequeſtratio vt hic:⁊ q̄ hoc preſumitur fieri cā impediendi vtilitatem ſnie:que iam tranſiuit in rem iudi.Sed qñ appellatur a ſnia:appellatio ſuſpendit ꝓnunciationē. Ideo nō fit ſequeſtratio:niſi fructꝰ diſſipent̄ ſm Hoſ.⁊ ſunt verba doc.⁊ glo.in.l.imperator.§.idem reſcripſerunt.ff.de ap. Et aduerte q̄ tunc fructus non ſequeſtrant̄ inquātū glo.excipit caſum:vbi ſuſpecta eſt.perſona:hic intellige perſonā ſuſpectā.vt no.in.d.§.vlti.vt q̄ nō poſſidet immobilia vel pauca:vel habet malos mores:vel ſua male adminiſtrat. Inquantum glo.dicit ſi colonꝰ vult poſſeſſiones deſerere:qđ pōt fieri ſequeſtratio:debet dicere ſi colonus negat poſſeſſionem:in cuius ſolutione diu eſt ceſſatum et allegare debet.l.litibus:q̄ lex vltima nihil probat. Inquantum gloſ.excipit caſus:ſi maritus vergat ad inopiam:dic ideꝫ ſi ſubeſt alia iuſta cauſa:puta q̄ factus eſt furioſus:vt ibi.⁊.§.ſe. Inquantuꝫ glo.excipit caſum:ſi timeat̄ de ſeuitia viri.dicit Hoſti.qđ ſi ſerui vel aſcripticiꝫ maxime liberi cōquerantur de tyrannide dñi:⁊ probabiliter timeat̄:ne dñs hac occaſione ſeuiat in illos:facit bonus iudex illos aſſecurari.ff.de offi.preſi.l.j.§.qđ autē.inſtit.de his qui ſunt ſui vel alie.iuris.§.dñorum.⁊.§.ſe.ff.de adul.ſi poſtulauerit.ff.de queſti.l.j.§.pe.de ꝓba.c.pe. Inquantum glo.excipit caſum cōtumacie:nō placet hoc Jo.an.nec hoc probāt iura allegata:q̄ ibi nō diſputat̄ de iuribus ſequeſtrationis:⁊ cōtra.probat̄.ſ.c.pxi.in ſi. Alios caſus addunt doc.primo caſum cle.j.de ſeque.poſ.⁊ fructuum. Item qñ ſit de voluntate partium.ff.de acqui.poſ.l.intereſſe. Item propter potentiam vel cōtumaciam nolentis cauere de collatione bonorum.ff.de colla.bo.l.j.§.ſi res. Item ne perdatur vendēdi comoditas.ff.de dolo.l.ſi oleum.ſm Hoſ. Idem Hoſ.⁊ Hoſtien.propter ſcandalum.de do.⁊ cōtu.ex literis.de iure patro.c.j.⁊.ij.ff.de vſufr.l.equiſſimum:vt ſi vacantem hereditatem vterqꝫ vult occupare vt vterqꝫ dicit ſe poſſidere:vel vterqꝫ vult recolligere fructus:de quo in ſpe.eo.ti.in prin.⁊ ver.ſed nunqd.dicit tamen Bar.qđ in omni caſu in quo non pōt fieri ſequeſtratio nihilominus ſi quis pretendit ius in fructibus pōt petere vt tempore recollectionis fructꝰ deſcribantur:vt poſſit ſcire quantitatem fructuum:per.l.j.§.pe.ff.de ven.in poſ.mit.⁊ hoc ponit in.d.§.reſcripſerūt.⁊ in.l.j.C.de ſequeſ.poſ.prohi.pe.nec ob.l.defenſiōis facultas.ff.de iure fiſ.⁊ ponit ſpe.eo.ti.§.j.in prin. In omnibus tñ caſibus in quibus dixi ſequeſtrationem poſſe fieri:pars illam euitat:ſi paratus ſit cauere ſufficienter:vt.l.ſenatus.ff.de offi.preſi.C.de agri.⁊ cen.l.litibus.dicit Ex.in glo.l.j.C.de prohi.ſeque.poſ.⁊ no.ſ.de iudi.examinata.qđ eſt verum excepto caſu cle.j.j.eo.tit.vt no.Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de ſeque.poſ.⁊ fruc.§.j.verſi.et no.ſuper.j.forma. Quid ſi emptor eſt ita pauper qđ non poſſit cauere:lꝫ quidam dicant ſtandum iuratorie cautioni:tñ q̄ ſuſpectus eſt nō audit̄:⁊ ſit ſequeſtratio.ff.qui ſatiſda.cog.l.ſi fideiuſſor.§.ſi.dicit ſpe.eo.titu.§.j.poſt prin.in ver.illud autē. Et aduerte qđ vbicunqꝫ dixi ſequeſtrationē fieri:hoc pōt fieri etiā a delegato dicit Jo.de deo:⁊ etiam ſpe.e.ti.§.j.verſi.item pone Abbas. Ex his deciditur ſi quis non vult tradere rē niſi habeat pretium:qualiter conſuletur:quidam dicunt rem ſequeſtrandam. Aliꝫ qđ emptor debeat pretium numerare.ff.de act.emp.l.qui pendentes.§.offerenti.ſm Guil.eo.titu.§.j.in fine.

1 ☞ Fructus poſſeſſionum ſequeſtrantur ab appellante ipſos diſſipante.
2 Appellatio iudicialis late dicitur prouocatio.
3 Sequeſtratio fructuum quo caſu admittatur:⁊ per quem iudicem fieri poſſit.nu.4.
5 Sequeſtratio fructuum quare propter diſſipationem fieri debeat.

1 Abbo. ¶ †Fructus poſſeſſionum ſequeſtrātur ab appellante ipſos diſſipāte.h.d.non diuidit̄.
2 ¶ †No.qđ appellatio iudicialis late dicit̄ ꝓuocatio:vi
3 de de ap.cuꝫ ſit romana. ¶ †No.caſum in quo admittit̄ fructuum ſequeſtratio:qñ fructus lite pen.⁊ appellatione diſſipā-
4 tur. ¶ †Quero per quē iudicē fiet hec ſequeſtratio.dicit Vincē.⁊ Hoſti.qđ hec ſequeſtratio fiet per eum a quo appellatur anteq̄ appellatio ſit ſuperiori p̄ntata ⁊ ab ipſo recepta:poſtq̄ aūt eſt ab ipſo recepta recurritur ad iudicem ad quem appellatum eſt.C.quorum ap.non reci.l.ab executore.C.de iureiur.l.generaliter.§.ſui autem.ij.q.vj.quotiens.ad hoc.ſ.de offi.dele.paſtoralis.§.preterea.de ap.romana.§.cum autem.⁊.§.ſin autem. Satis puto qđ etiam ſi fieret recepta appellatione per iudiceꝫ a quo qđ valeret:q̄ hic tendit in faciliorem exitum appellationis:⁊ expediri poteſt circa cognitionem articuli appellationis.de ap.ſollicitudinem.⁊.c.qua fronte.⁊
5 no.de ma.contract.c.ij. ¶ †Quero quare propter diſſipationem fructuum debet fieri ſequeſtratio ap.pen.Glo.dicit q̄ ſi confirmetur ſententia:fructus percepti debent reſtitui cum ipſa re.C.de rei ven.l.certum.Jo.an.dicit qđ ſola obligatio reſtitutionis fructuuꝫ non eſt huius cauſa:q̄ ſecundum hoc fieret ſequeſtratio in principali etiam poſt lit.cōteſt.Sed eſt ratio preſumptio pro actore:que ſurgit ex ſententia iam lata pro ipſo:et contra reum ex eo qđ diſſipat ſm Jo.an.⁊ fuit dictum Hoſ.hic in ſum.qđ no.

¶ De confeſſis. Rubrica.

¶ Quia in iudicijs fiunt confeſſiones q̄ fiunt ad poſitiones:qñqꝫ a parte:qñqꝫ a iudice factas.de elec.dudum.ij.de lit.conte.c.j.li.vj.de ſi.inſtru.cum Joannes:ſuper quibus pars reſpondens confitetur vel negat. Et ſi negat pars ponens habet probare. Ideo prius de confeſſione:demum de probatione videamus. Materia.xv.q.iij.q.vj.⁊.q.ix.per totum.j.q.j.⁊.ij.q.v.⁊.vj.repetitur in.vj.

1 ☞ Confitenti crimen proprium non creditur cōtra eos quos dicit fuiſſe criminis ſuggeſtores.fallit in caſibus de quibus.j.nu.6.
2 Confeſſio vnius in criminali cauſa non preiudicat alteri.
3 Confitenti crimen proprium quo caſu creditur ad preiudiciū aliorum.numero.6.
4 Infamato an indicatur purgatio etiaꝫ ſi infamia ſurrexit ab alio quam a ſe confitenti.
5 Delicta ex quibus modis ſint probabilia.

1 Cum monaſterium. ¶ †Si qs crimen proprium confitetur non creditur contra eos quos dicit fuiſſe criminis ſuggeſtores. Primo iſtruit iudicem in abſoluendo non infamatos:et reddit cām.ibi:q̄.Scđo inſtruit in purgatione iſamie.ibi.ſi ta-
2 men. ¶ †No.qđ in criminibus confeſſio vnius non preiudicat alteri:nec creditur confitenti delictum proprium cōtra alios. ¶ No-
3 ta.ij.qđ infamato indicitur purgatio. ¶ †No.iij.caſum exceptum in quo credit̄ confitenti de crimine ꝓprio ad preiudicium aliorum.
4 ¶ †Quero an indicatur purgatio etiam ſi infamia ſurrexerit a dicto iſtorum.dicunt quidaꝫ hoc ꝓcedere quando infamia ſurgit ab alio q̄ de ſe confitenti.dicit Joā.an.qđ etiam ſi ſurgit a dicto eius indicetur purgatio:cum etiam infamia ſurgens ex calumnioſo dicto indicat purgationem.j.de accu.veniens.de quo dic vt ibi not.
5 ¶ †Glo.j.eſt clara oſtendēs modos probandi delicta:⁊ hoc tenet
6 glo.xvj.q.iij.c.neminē. ¶ †Oppo.qđ de ſe confeſ.credatur de deli-

ctis alioꝝ.xv.q.iij.nemini.C.de ferijs.l.prouinciarum.Glo.dicit
qđ non creditur niſi in caſibus quos gl.exprimit.ſcđo dicit qđ cre-
ditur non quātum ad probationem:ſed quātū ad preſumptionē.
Jnquantum glo.excipit caſus ſi vis videre plures alios:vbi credi
tur interrogato de alijs:vide in ſpe.de accu.§.j.verſ.Item repellit
qđ fuit glo.in cauda poteſt dupliciter intelligi.Jnquantum dicit
qđ credit quo ad preſumptionez:hoc reſtringat ad caſus exceptos:
ꝛ ſic intelligit gloſ.xv.q.iij.nemini:vbi dicit qđ in caſibus his non
proficit cōfirmatio ad cōdemnationem:niſi adſit alia preſumptio
vel etiā pōt intelligi vt referat ad regulā:ꝛ in caſibus exceptis non
detur plena probatio.Alij diſtinguunt:an prius interroget quaz
de ſe reſpōdeat:ꝛ tunc creditur:an poſtea ꝛ nō creditur.Sed hoc
eſt cōtra.l.ſi prius.ff.ad ſil.Hoſti.dicit qđ interrogari poſſunt ad
iudicis inſtructionez:ꝛ nō creditur:vt dicit gl.vel interrogant cō-
tra infamatū:de occultis nō īterrogant.de accu.qualiter.ꝛ.c.inq-
ſitionis:ꝛ ſic loquit hic Cy.in.l.ſi.de accu.dicit qđ de crimine alte-
rius quis ſpecialiter nō debet interrogari:lʒ in genere poſſit iter-
rogari de ſocijs:vt.l.prouinciarum.ff.de fer.Fallit in caſibus de q-
bus in dicta.l.vlti.vbi etiam ſpecialiter debet interrogari.Et tūc
dicit qđ ſi interrogetur vbi nō debet interrogari:reſpōſio ſua nihil
preiudicat.Si interrogetur vbi debet interrogari reſponſio preiu-
dicat quo ad indicium:ꝛ tormenta vt hic:lʒ Pe.dicat qđ indiſtin
cte inducāt indiciū.Bar.in l.repeti.§.ſi.ff.de queſti.dicit qđ in de-
lictis que cōmittunt in iniuriam alterius vt homicidium quis de
ſocijs non interrogatur vt ibi:ꝛ.d.l.ſi.de accu.Jn delictis que p̄n-
cipaliter cōmittunt propter cōmodum committentium vt falſare
monetam vel furari:ꝛ in iſtis quis interrogat de ſociis.ff.de cuſto.
reo.l.diuus.§ prouinciarum.de fer.l vltima.C.de maleſi.ꝛ mate.ff.
de penis.l.qui vltro.l.vltima.ff de exhi.Ratio quia vbi deliquit
quis in iniuriam alterius:eſt qui poteſt talibus obuiare accuſan-
do:quod ſecus eſt quando principaliter iniuria non eſt alterius.
Antonius de Butrio.

1 Simoniacum quis ſe confitens in iudicio ab officio ꝛ benefi-
cio deponitur etiam abſq; alio accuſatore.nu.11.
2 Confeſſus pro conuicto habetur vbi fit confeſſio in iudicio: alias
ſecus ſi extra iudicium.nu.9.
3 Simoniacum eſſe reputatur qui per actum vocis pro electione fiē-
da aliquid recipitur:idem ſi aliquid promittatur.nu.4.
4 Vocis actus pro electione eſt quid ſpirituale.
5 Simoniacus eſſe reputatur mediator ſimonie.
6 Simoniacus qua pena mulctetur.
7 Delictum connexum ei de quo in iudicio agitur etiam incidēter
confeſſione conſtat in iudicio punitur pena ordinaria.nu.10.
8 Reſpondere an debeat ordinandus poſitioni criminoſe per eum
facte vt teſtis.
9 Confeſſio extra iudicium facta per ordinanduz per quam dicit ſe
ſimoniacuz:videlʒ ſe tradidiſſe aut promiſiſſe pecuniā pro electio-
ne de eo fienda ſibi preiudicat quo ad ſuſpenſionem.
10 Confeſſione facta per aliquem vt teſtem productum de delicto cu
ius eſt particeps:an puniatur confitens pena ordinaria.
11 Delegatus an poſſit punire teſtem coram eo productum in cauſa
criminis qui ſe participem eiuſdem criminis confitetur.

1 Cum ſuper. ¶†Qui in iure confeſſus eſt ſe ſi-
moniacum ab officio et beneficio
deponitur:ꝛ premittit depoſitionis cām.Secūdo depo
2 nit.ibi.nos qui.¶†No.j.cōfeſſum haberi pro cōuicto:
qū de delicto cōfeſſio fit in iure:ꝛ ſic in iudicio:ſecus ergo ſi fit extra
iudicium.de quo de iudi.at ſi clerici.ꝛ no.de elec.per inquiſitionē.
3 ¶†No.ij.actū vocis in electione vt ſpirituale debere eſſe gratui-
4 tum ꝛ pro illo recipientē pecuniā dici ſimoniacum.¶†No.iij.qđ
ſicut actualis receptio tpalis pro conferendo ſpūali inducit ſimo-
5 niam:ita receptio promiſſionis.¶†No.iiij.mediatorez ſimonie
6 ſimoniacum:ꝛ etiam pati penas ſimoniacorum.¶†No.v.penam
7 ordinariam ſimoniaci.¶†No.vj.qđ delictum cōnexum ei de quo
agitur in iudicio:de quo etiam incidenter confeſſione cōſtat in iu-
dicio punitur pena ordinaria.Hic ponit Jnno.quādā glo.in qua
tractatur an poſitioni criminoſe teſtis:vel ordinandus debeat re-
ſpondere:ꝛ qđ ponit de elec.duduz.ij.ꝛ de accu.ſuper his.ꝛ hic quā
recitabo.de teſti.cum cauſam:ꝛ ad preſens ipſam nō recito:q: ibi
ponam vbi glo.tangit.Sed dubitatur quomodo hic fuerit confeſ
ſus.dic vt teſtis per depoſitionem dicti ſui ſm Jo.de deo:lʒ alij di-
8 cant ipſum non fuiſſe teſtem ſm Guil.na.¶†Opp.glo.qđ confeſ
ſio nō preiudicat niſi quo ad ſuſpenſionez.de exceſ.prela.quam ſit
graue.glo.dicit qđ ex toto preiudicat:ſi confeſſio eſt facta in iudi-
cio vt hic:ſi eſt facta extra iudicium non preiudicat niſi quo ad ſuſ
penſionem:vel ibi non preſumitur ex delicto cōfeſſato:ſed ex con-
feſſione que ibi aſſumitur:vt delictuz gloriationis de delicto:ꝛ ali
9 ter ibi de ipſa conſtabat per teſtes.¶†Opp.glo.qđ non puniatur
hoc delictuz:q: crimen de quo conſtat incidenter in iudicio vt hic
fuit:q: productus fuit vt teſtis:quis non punitur ordinaria pena.
de ordi.cogni.cum dilectus.cum ſi.Item quia abſq; debita regula
ꝛ ſine accuſatore quis non damnatur:vt no.ff.de mu.ꝛ ho.l.reſcri-
pto.§.accuſatorē.ꝛ vt eccle.be.c.j.Primo poteſt hoc dici quod hic
fuit proceſſum directa via:contra.cum per viam accuſationis vel
inquiſitionis.Unde cum ſit hoc de delictis in quibus penitentia
acta non reintegratur executio:delictum ordinaria pena etiaz in
his vijs agendi extraiudiciarijs punitur.vt de accu.inquiſitionis.
hoc diuinat.Secundo ſoluit glo.qđ antiqua tela non punit eum:
ſed inchoata noua procedit iudex ex officio:ꝛ ipſuz punit:allegat
10 glo.iura hec eſt bona:ſed diuinat.¶†Gloſ.iij.ponit qđ delictū nō
contingens negotium de quo principaliter agitur in iudicio:non
punitur vt in contrario:ſi de eo conſtet incidenter.Si contingat
negotium de quo agitur punitur:vt hic declarat gl.quia hic age-
batur de iuribus electionis quam inficit ſimonia:et opponebatur
ſimonia:ꝛ quia hic erat vnus de electoribus:et fuerat mediator ſi-
monie:ſatis crimen ſuum erat annexum ei quod principaliter in
iudicio diſputabatur.alleg.ad hoc ſimile in.l.ij.§.ſi publico.ff.de
adul.vbi exceptio lenocinij punitur contra agentem de adulterio:
quia crimen annectitur adulterio.Jnquantum gloſ.dicit crimen
connexum de quo incidenter conſtat in iudicio puniri:hoc eſt ve-
rum:quando de eo conſtat confeſſione ſecundum Jnnocen.per qđ
reprobat opi.dicentium quod ſi per teſtes conſtat de crimine ſimo
nie:ſit incidenter in iudicio:qđ condemnandus ſit propter conne-
xitatem:quia impoſſibile eſt probari quo ad vnuz:quin alius con
uincatur.Si enim electus non dediſſet pecuniam canonicꝰ illā nō
recepiſſet.Ratione igitur cōnexitatis criminis omnis conuincun
tur.de excep.c.j.lxxxj.diſtin.tantis.lxxxv.diſt.archidiaconum.et.c.
ſtatuit.cum ſi.Eſt enim indignum:ex quo de vtroq; conſtat alterū
punire:maxime ex quo alter ſcit de hoc crimine agi:q: ignorare nō
poteſt:ex quo ſuper illo interrogatur:vel in teſtem producitur:ſi-
cut hic fuit:quicquid iſti dicant:quāq; ſimonia probetur per teſtes
vel inſtrumenta:non propter hoc punitur delictum:de quo incidē
ter ſic conſtat in iudicio:ex quo de hoc non eſt accuſatus:vt.l.denū
ciaſſe.§.j.ff.de adul.quo ad extraordinariam penam.dicit bene ex
talibus probationibus ipſum puniri:ꝛ ad hoc.de ordi.cogni.cum
dilectus.a contrario.ꝛ.d.c.j.de excep.xxiiij.q.iij.ecce.et hoc vbi cri-
men eſt connexum:aꝰs quantuncunq; de eo conſtaret confeſſione:
non puniretur ordinaria pena:niſi contra eum de nouo ageretur:
vt no.de elec.per inquiſitionem.non ob.decre.j.de exce.vt ibi not.
nec.l.ij.§.ſi publico.ff.de adul.quia ibi maritus fuit ſpecialiter ac-
cuſatus:ꝛ eſt ibi ſpeciale qđ vxor accuſata de adulterio poſſit ma-
rito exceptionem lenocinij opponere:etiam in modum accuſatio-
nis.Sed eſt dubium:an taliter confitentem vbi dixi puniri poſſet
punire delegatus.Jnnocē.quod ſic:ſiue fuerit ordinarius:ſiue de-
legatus.Sed dicit Hoſtien.quod Jnnocen.contradicit eis que di
11 xit in alia glo.ſed illud examinabo in.c.cauſam.de teſti.¶†Ulti-
mo aliter ſoluit Hoſtien.ſpeciale in clerico:vt abſq; aliquo accuſa
tore priuetur ex tali delicto:ex quo publice confitetur:ſicut et cle-
ricus:qui de peccato publice gloriatur.j.de exceſ.prela.quā ſic:ꝛ di
cit Joan.an.videndum quod no.de fideiuſſo.peruenit.omnia hec
expediui.ſ.de or.cogni.c.ij.dic vt ibi:ꝛ de electio.per inquiſitionē.
ꝛ hoc tenendum qđ ſupra dixi:licet Goffre.alternatiue exponeret
hic deponendum id eſt ſuſpendenduz per prealleg.c.quā ſit.de ex-
ceſ.prela.ꝛc. Antonius de Butrio.

1 Confeſſio per errorem facta non nocet:ſi ante negotium fini-
tum reuocetur ex errore.
2 Agere poteſt in iudicio maritus nomine vxoris.
3 Confeſſio iconomi preiudicat monaſterio etiam ſi ſit erronea.
4 Confeſſio errore iuris facta non reuocatur.
5 Confeſſio erronea errore tamen facti etiam ſi facta ſit iudicialiter
reuocari poteſt.
6 Error vſq; ad quem terminum poſſit reuocari:etiam ſi agatur de
confeſſione erronea.
7 Judex poteſt interrogare partes in quacunq; parte iudicij.
Rubrica de cōfeſſis ꝛ rubrica de interrogatorijs act.quomodo in-
ter ſe differant.
8 Confeſſio vt valeat et preiudicet que exigantur:et facta ab adul-
to abſq; curatoris autoritate an valeat.nu.10.ꝛ.12.
9 Confeſſio tutoris vel curatoris an preiudicet pupillo vel adulto.
11 Confeſſio extraiudicialis vt preiudicet que requirantur.
12 Cōfeſſio vt preiudicet an requiratur quod fiat parte preſente vel
alio pro ipſa parte acceptante:ſiue fiat in iudicio vel extra:et que
requirantur alias vt indiſtincte preiudicet.
13 Confeſſio facta coram iudice ſedente ad aliud quomodo non pre-
iudicat confitenti.
14 Confeſſionis effectus qui ꝛ quales ſint.
15 Agendi ius an ex confeſſione contrariatur.

16 Confeſſio facta coram vno iudice an poſſit habere excuſationem coram alio.
17 Confeſſiones ficte q̄ fiūt ex cōtumacia vel ꝑ bannū an habeant executionē coram aliis iudicibus.
18 Confeſſio,an⁊ q̄n poſſit reuocari ſiue fiat in iudicio lite cōteſtata vel poſt.
19 Cōfeſſio an poſſit reuocari poſt preceptū ⁊ ſniaꝫ p̄cepti vbi etiā decretū iudicis eſt inde ſecutū.nu.20.
21 Confeſſio an poſſit reuocari ſi oppoſita exceptione peremptoria ⁊ illa confeſſata vbi pronuntiatum eſt exceptionem fore admittendā vel confeſſatum eſt aliquid per quod pronuntietur exceptionem nō admittendam.
22 Confeſſio an poſſit reuocari poſt ſententiam appellatione ſuſpenſam.
23 Confeſſio vt poſſit reuocari que requirantur ⁊ nunquid ſententia arbitratoris dicatur finitum negotium ita quod non admittatur reuocatio.
24 Confeſſio erronea quo errore facta poteſt reuocari ⁊ qualiter error probetur.

Ex parte. ¶ †Cōfeſſio per errorem facta non nocet ſi ante negotium finitum reuocetur
ex errore.h.d.Decre.hāc cōmentauit Pau.de liaza.⁊ qꝛ
nihil noui dicit de eo nō faciam mentionem. Pria nar‑
2 rat factum.Secūda ꝓuidet iudicem inſtruendo. ¶ †No.j.maritū
poſſe agere in iudicio nomine vxoris.de quo in.l.maritus.C.de ꝓ‑
3 cura.⁊.l.ſi.C.de dotis ꝓmiſſione vel de pac.cōuen. ¶ †No.ſecundo
cōfeſſionem iconomi preiudicare monaſterio etiam ſi ſit erronea.
4 ¶ †No.iii.cōfeſſionem factaꝫ errore facti poſſe reuocari: ſecus ſi ſit
5 facta errore iur. ¶ †Not.iiii.cōfeſſionem preiudicare demum quan
do in iure eſt facta ⁊ quod hec materia vt confeſſio poſſit ex errore
6 reuocari habet locum in cōfeſſionibus iudicialiter factis. ¶ No.v.
vſqꝫ ad quem terminum poſſit error reuocari:quia vſqꝫ ad terminū
negotii finiti.Decre.hec habet materiam vtilem cuius tractatum
diuidam in duas partes.Primo agam de requiſitis ad confeſſionē
Secundo de effectibus aliquibus notabilibus cōfeſſis. Tertio an
⁊ quādo ⁊ qūo reuocetur.Primum attingitur cum glo. alia duo at
7 nectam poſt glo. ¶ †Uenio ad primum quero que exigantur vt va
leat confeſſio:⁊ preiudicet cōfitenti ⁊ anteq̄ veniam ad hoc. Prio
oppo.quod hic titulus ſuperfluat per ti.de inter.ac.vbi videtur idē
tractare.Sol.dicit glo.ꝙ longa eſt differentia:qꝛ ti.de confeſ.habet
locum poſt lit.conteſta.ſed edictum de interrogat. actionibus habet locum poſt lit.conte.⁊ ante:qꝛ iudex vbicunqꝫ ⁊ quādocunqꝫ equitas eum mouet debet interrogare partes.de interroga.ac. vbicūqꝫ.
xxx.q.v.iudicantem. In caſibus qui no.ſ.de iura.cal.cū cauſam:⁊ ēt
poſtq̄ concluſum eſt in cauſa.j.de fi.inſtru.cum Jo.Cy.dicit q̄d gl.
iſta ⁊ ſi.ſunt contra.l.ſi reus paratus.ff.de procura.⁊.l.certum.§.vlt.
ff.de confeſ.vbi habet locum confeſſio ante lit.conte.⁊ cōtra.l. vbicunqꝫ:qꝛ apparet q̄d interrogatio habet locum poſt lit.cōteſta.Eſt
ergo differentia:quia titulus de interro.act.loquitur principaliter
de interrogationibus que fiunt ad litis ordinationem hic de cōfeſſione que fit ad litē decidendam.Uerū q̄d plerunqꝫ contingit quod
ad litē decidendam fiunt confeſſiones poſt lit.cōte.ad ordinationē
8 ante lit.conte.Jdeo ſic dixerūt glo.ſm Dy.⁊ Cy.in.d.l.j. ¶ †Quero.j.que exigant ad hoc vt confeſſio ꝑiudicet glo.dicit quod primo
exigitur cōfitentem eſſe maiorē.xxv.an.vt ſic reſtitutione priuetur
⁊ valeat iur.cōfeſſio:al's reſtitueret.ff.de cōfeſ.l.certum. §.in pupillo:dic in minore valet aliquando cōfeſſio ſed reſtituit aliq̄n non valet ipſo iure in caſibus quorum prim⁹ q̄n per viā contentioſe iuriſditionis in iudicio cōfitet in his in quib⁹ non hꝫ legitimā ꝑſonā ſtandi in iudicio.C.qui legi.pſo.ſtan.in iu.nō hꝫ.l. momētanee. Jdem
ſi per viā voluntarie iuriſditionis ſi pupillus eſt:ſecus ſi adultus.ff.
de ma. vin.l.ſi minor.Jtē non valet ſecundo cōfeſſio ipſo iure q̄n eſt
infans etiā ſi confiteat cum tutoris autoritate.ff.de admi.tu.l.ſufficit.⁊ de in ius voc.l.quicūqꝫ.Jtem nō vꝫ q̄n eſt facta a maiore parte
infante tutorem hn̄te ſine tutoris autoritate.Caſus aūt in quibus
valet:ſed reſtituit ſunt hi.Primus q̄n legitimā perſonā hꝫ ſtandi
in iudicio:⁊ nō hꝫ tutorē vel curatorē.C.ſi ꝑ vim:vel alio modo.l.j.
Secūdus q̄n eſt adultus ⁊ pupillus ⁊ hꝫ adminiſtratoreꝫ:⁊ cū ei⁹ autoritate cōfitet.C.ſi tu.vel cu.l.etiā.l.certū.§.in pupillo.ff.de cōfeſſ.
⁊.ff.de admi.tu.l.j.§.j.ſufficit in oibus iſtis caſibus q̄n vꝫ ſi eſt leſus
reſtituit.Caſus aūt eſt vnus in quo eſt dubiū an valeat confeſſio: vt
q̄n eſt facta ab adulto curatorē hn̄te abſqꝫ curatoris autoritate. Et
dicit Ny.mat.q̄d cōfeſſio facta circa tangentia ſolennia iudiciorū:⁊
in narrationibus q̄ fiunt in petitionibus: vel cōfeſſionibus q̄ fiunt
reſpondendo ad libellū:qꝛ abſqꝫ curatore non eſt tunc habilis ad iudicium vt.l.clarum.de auto.preſ.⁊ ſic nō valet confeſſio.ff. de codi,
l.quidam.de teſta.Si queramus ſi cōfeſſio fit ad veritatem perquirendā ⁊ valet abſqꝫ curatore licet detur reſtitutio.ff.de confeſ.l.certū
§.minorem:⁊ quia in talibus nō ſic de habilitate perſone querit vt
l.ſi fideiuſſor.§.quidam.ff.man.⁊ ſic confeſſio preiudicat lꝫ nō preiudicaret ſententia vt dicit dictus.§.minorē ⁊ ibi glo. quia in ſnia nō
eſt voluntas:ſecus in confeſſione:vt.l.inter ſtipulantē.§.j.ff.de verbo.obli.Pe.indiſtincte tenet cōfeſſionem nō valere:qꝛ ⁊ cōfeſſio redditur in inuitum per modū contentioſe iuriſditionis.alleg.C.q.da.
tu.poſ.l.qui vniuerſis.⁊.§.minorem intelligit q̄n nō habet curatorē
⁊ hoc tenet ibi Cy.in.d.l.j.Bar.in.§.minorē tꝫ q̄d in cōfeſſione quā
hꝫ facere per credit vel nō credit debet fieri autoritate curatoris : qꝛ
non hꝫ integrum iudicium diſcernendi.l.ii.§.quod obſeruari.C.de
iura.cal. Jn reſpōſione de veritate dicit q̄d quedā dꝫ p̄cedere cognitio an ſit interrogandū vel nō:⁊ in hac oportet intercedere curatoris autoritatem alleg.l.cuſtodias.ff.de pu.iudi.⁊.l.ſi poſtulauerit.
§.queſtioni.ff.de adul. Poſtea aūt cum reſpōdit nō eſt neceſſaria curatoris autoritas ſic dicimus in teſte:vt.l.ſi quando.C.de teſti.⁊.j.de
teſti.in nomine dn̄i:⁊ hoc ſequendū eſt:qꝛ illud trahitur ad cognitionem precedentem.de hoc per Cy.C.de auto.preſ.l.clarum.⁊ in.d.l.
j.C.de confeſ.⁊ vide Jo.an.qui recitat.opi.Ny.in addi.ſpecu.in tit.
de confeſ.§.ſequitur.in prin.vbi ex his concludit quod ſi adult⁹ habens curatorem interrogatur in cā criminali nō exigitur curatoris
autoritas:quia ibi de veritate interrogatur.ff.de mino.l.auxilium.
9 ¶ †An autem cōfeſſio tutoris vel curatoris preiudicet pupillo vel
adulto.vide per Cyn.in.d.l.j.⁊ Bart.in.l.iii.§.minorem.⁊.§.ſed an
10 ipſos.⁊ dixi.ſ.vt lit.nō conte.c.j.ſuper gl.fi. ¶ †Secūdo exigit glo.
quod ſponte fiat confeſſio:al's ſi coacte fiat non valet ipſo iure gloſ.
alleg.iura ⁊ ſic eſt caſus in quo coactio inficit ipſo iure actum.Jdeo
cōfeſſio in tormentis non preiudicat niſi perſeueret.l.j.§.diuus.ff.de
queſti.dr autem non ſponte fieri vt ſtatim poſſit reuocari:⁊ non preiudicet niſi perſeueret eo quod fit calore iracundie vt eſt caſus cū gl.
j.de diuor.ex literis quod nota.⁊ no.doc.de deſpō.impu.atteſtationes. ¶ Tertio exigitur quod cōfiteatur ex certa ſcientia:qꝛ ſi errore
cōfitetur cōfeſſio iuribus nō preiudicat:quia pōt reuocari ⁊ an hoc
ꝓcedat ſiue ſit error iuris ſiue facti videbitur infra. ¶ Quarto exigitur quod quis confiteatur cōtra ſe:qꝛ confeſſioni contra ſe ſtatur ſꝫ
nō pro ſe.iiii.q.ii.§.j.ff.de inter.act.de eta.j.Reſpō.⁊ ſi plura cōfitet
in vno articulo quorum aliqua ſicut pro cōfitente aliqua contra euꝫ
vide per Cyn.in.l.j.C.de cōfeſ.in.l.ii.C.de dona.ante nup.per Bar.
in.l.Aurelius.§.idem queſiit.ff.de libe.leg.Aliquid per Cyn.in.l.ſi
quidem.C.de except.dixi ple.oīa de reſcrip.ex parte decani.⁊ aliqd
tetigi in.c.bone.ii.de poſtula.prela.dic vt ibi ⁊ per Joan.and.de cōfeſſio.c.j.lib.vj.in verbo confeſſionem.Hec vera ſecundum Cyn.q̄n
cōfiteor aduerſario tacente vel contradicente:ſecus ſi eo aſſerente cōfeſſionem:ſed tunc plus me fundo ex ſui aſſertione quam mea confeſſione.Fallit etiam in caſibus in quibus agitur de interrogatione
conſcientie etiam in foro iudiciali:quia de confeſſione ſua ſtatur ſolo ſuo dicto.inſtitu.de acti.§. ſic itaqꝫ.⁊ patet in omnibus caſibus
in quibus ſtatur iuramento:vt de teſtibus preſentium.de homici.ſignificaſti.⁊ de except.paſtoralis.ſ.quod metus cauſa.c.fina.C.vnde
vi.ſi quando cum ſi.⁊ in iuramento purgationis.ii.q.v.per totum ⁊
de pur.ca.per totum ⁊ in cauſa matrimoniali quando vir atteſtatur
copulam ea cohabitante.de deſpon.impube.atteſtationes.⁊.c.continebatur.de frigi.c.ii.de ſponſa duo.c.j.⁊.ii.Fallit etiam in foro penitentiali in quo creditur confeſſioni ſue:quia in illa non agitur de
preiudicio alterius prodeſt aliquando alicui confeſſio propria inquantum conſequentiam non directo.ff.de interrogatio. act.l. ſi filius.ad fi.Fallit etiam quando queritur de his que ſunt vere nota
ſoli cōfitenti vt ſi habet homo inſtrumenta habilia ad vtrunqꝫ ſexum ⁊ dubitatur in quo magis incaleſcat ſtabitur dicto ſuo:vt dicit
Guil.de cu.in.l.quare hermofrodita.ff.de ſta.ho. ¶ Quinto requiritur quod contra ſe confiteatur in iudicio:⁊ coraꝫ ſuo iudice:qꝛ al's
confeſſio non ꝑiudicat.de iudi.at ſi cleri.C.eo.l.vna ſecundum glo.
per que dicit quod cōfeſſio coram cōpetenti iudice non preiudicat
indiſtincte cōfitenti.de hoc dic vt per Jnn.de elec.per inquiſitionē.
⁊ hunc punctum ⁊ qualiter dictum Jnnocen. debeat intelligi: dixi
ſupra de iudi.at ſi clerici. Jnquantum glo.ſentit extraiudicialem cōfeſſionem non nocere glo.hic reſtringit niſi confeſſio fiat extra iudicium cum cauſa vt quia confiteor me debitorem ex cauſa mutui vel
alia nam hoc probato per teſtes confeſſio mihi preiudicat : quia ex
illa confeſſione potero condemnari ſecundum gl.ex qua colligunt
due ſubtiles differentie inter confeſſionem iudicialē:⁊ extraiudicialem.Prima:qꝛ confeſſio iudicialis ligat quē non expreſſa ſpecifice
cā:ſecus in extraiudiciali.Secūda:qꝛ cōfeſſio iudicialis nō indiget
alia ꝓbatione:quia ſeipſam ꝓbat eo q̄d facta eſt in iudicio:ſed extraiudicialis ꝓbatione indiget. Jnquantum glo. ſentit confeſſionem
coram incompetenti non ꝑiudicare cōfitenti:dic ſi fiat coram incompetenti cuius iuriſditio eſt improrogabilis quid in hoc teneat Jnn.
vide de elec.ꝑ inquiſitionē ⁊ hunc articulum expediui.ſ.de iudi. at
ſi clerici.Bar.q̄d non tꝫ in.l.j. C. de confeſ.⁊ in.l.magiſtrat⁹.de iur.
om.iudi.⁊ ibi Guil.de cu.vbi autem iuriſditio eſt ꝓrogabilis ſi cōfitetur de iuriſditionis defectu ignorans. Jdem ſi ſciens:⁊ poſt lit.cōte.valet cōfeſſio ſi ante lit.conte.dato libello:qꝛ confeſſio īducit . lit.
conte.adhuc valet.Si non dato libello eſt dubiū.Pet. tenet ⁊ Cy.
in.l.j.pralleg.quod non valeat:quia ante actum conteſtationis litis non prorogatur iuriſditio vt no.in.l.ſi qui.ex cōſenſu. C.de epi.

andi.tñ dic quod immo vȝ:quia ante lit.cōte.citeriori actu inducit
cōte.lit.de quo no.j.de re iudi.inter monaſterium. Item qꝛ hic actus
eſt qui fit vel fieri ſolet poſt lit.conte.vñ ſubrogatur loco conteſtatio
nis lit.vt no.in.l.nulla.C.de ꝓcura.⁊ in.l.ij.C.de cōſoꝛ.ciuſ.li.⁊ de cō
ſti.cum.M.ſuper.j.glo.⁊ no.glo.de elec.c.j.lib.vj.in verbo abſentia
quod nota ad hoc:qꝛ quo ad interrūpendam ꝓſcriptionē habet ꝓ
cōteſtatiōe lit.vt.l.ſi quis emptiōis.§.ſȝ ⁊ ſi quis.C.de pſcri.xxx.an.
Inquantum dixi cōfeſſionē vt ꝑiudicat fieri debere coram iudice in
telligeⁿ ⁊ corā tribunali iudicis:quando fit per viā cōtentioſe iuriſdi
tionis ⁊ in plenario iudicio ⁊ illo ordinabiliꝛ agitato. Si aūt fiat in
ſummario vel fiat ex arrupto per viam voluntarie iuriſditionis po
teſt fieri quolibet loco.l.ij.ff.de offi.ꝓconſu.⁊ le.ⁱ.l.nec quicquā.§.ꝺ
plano.ⁱ.ff.de officio ꝓcōſu.l.ij.§.dies.ff.quis oꝛ.in bo.poſ.ſer. Idē
ſi fiat ad ꝑparationem iudicij.l.voluit.§.quod ait.ff.de inter.act.ſȝ
Bar.in.d.l.j.C.de cōfeſ. Fallit rōne qualitatis pſone qñ ad eā remit
titur ꝓ iuramento:ⁱ cōfeſſione:qꝛ indiſtincte valet alibi ꝙ in tribu
nali vt ad perſonas egregias.vt.ff.de iureiurā.habes dñas inter cō
feſſiones extraiudicialē ⁊ iudicialem.vide inquantum extraiudicia
lis fiat in crimine quid iur.an illa inducat ꝓbationē an indicium:ⁱ
an aliquando manifeſtum dixi in materia notorij.de coha.cle.ⁱ mu.
veſtra.ⁱ aliquid de iudi.ac ſi clerici.vide in ſpe.de cōfeſ.§.nunc dicē
dū.v.nunc videndum. In ciuili aūt an ⁊ qñ preiudicet ⁊ quo ad qd
ⁱ qūo debeat fieri tangitur per Cy.in.l.generaliter.de nō nu.pecu.ⁱ
in.l.tale pactum ꝓfiteoꝛ te non teneri.ff.de pact.ⁱ in.l.j.in fi.ff.de in
terro.act.dicā plene.in.c.ſi cautio.j.de fi.inſtru.vbi eſt ꝓpria mate
ria. ¶ No.tñ hic glo.qꝺ extraiudicialis confeſſio vt faciat ꝑiudiciuȝ
opȝ in iudicio ꝓbari:qꝛ non eſt ꝓbatio ꝓbata tunc ⁊ nō trāſit in no
toriū qꝺ ſecus qñ fit i iudicio ſi cōfeſſio fiat in iudicio nullo aliter ꝙ
per defectum iuriſditionis vide quod valet in.c.piſanis.de reſtitu.
ſpo.ⁱ ibi doc.ad hoc de accu.c.j.ⁱ.ij.lib.vj.ⁱ in cle.conſtitutioneȝ.de
elec.ad hoc quod dicimus confeſſionem factam in inutili cōtractu
preiudicaret vt.l.ita ſtipulatus.§.griſogonus.ⁱ ibi Barto.ff.de v.
obli. Et an ſi fiat in iudicio ad alium finem inſtituto vel ſummario
an preiudicet quo ad plenarium vide.ſ.de oꝛ.cogni.c.ij.per Innoc.
de accu.qualiter ⁊ quando.ij.in glo.magna. Inquantum gloſſ.dat
aliā differentiam:qꝛ in iudicio nō exigitur cauſa:qꝛ ſecus ſi extraiu
dicialiter fiat hoc ſic intelligit Io.an.in ſpec.de cōfeſ.§.videndū.in
princi.qꝛ cōfitens in iudicio ſine cauſa cogitur ad cām exprimendaȝ
ⁱ ſi effectualiter obligatur quod non eſt in cōfeſſione extraiudiciali
quia non eſt ibi qui cogat ad cām exprimendam Cyn.tñ indiſtincte
dicit cōfeſſionem ſine cauſa in iudicio valere vt ponit.in.l.generali
ter.C.de non nu.pecu.ⁱ hoc qꝛ inducit eum in iudicio quaſi ꝯbatur
quod ſecus eſt in extraiudiciali confeſſione:qꝛ illa declarat. Iꝺ opȝ
quod habeat cauſam ⁊ alleg.hoc expreſſum:vt valeat iudicialis ſine
cauſa.ff.de interro.ac.l.voluit.§.quod ait.l.j.C.de confeſ.ⁱ.ff.de cō
feſ.per totum ſecundum Cy.qꝺ puto:qꝛ cōfeſſio obligationis ibi fit
deliberate ⁊ viribus facta intelligitur ad hoc optime.C.de confeſ.l.
qui ſtichum. In confeſſione facta coram arbitro tenet Cyn.quod lȝ
ꝑiudicet vt extraiudicialis non habet effectum confeſſionis iudicia
lis:quia non ꝺꝛ arbitri actus iudiciarius.l.j.C.de arbit.ſed bene fa
cit fidem ſicut quelibet extraiudicialis vt.l.penul.C.de arbit.ſecun
dum Cy.in.l.j.in.v.q. Barto.tenet contra ſi emologatum eſt com
promiſſum.in.d.l.j.quia ſicut emologatio facit quo ad ſententiam:
12 ita quo ad alia acta. ¶ † Requiritur.v.quod ſi cōfeſſio fiat pñte par
te ſiue loquamur de iudiciali ſiue de extraiudiciali.ff.de interro.act.
l.vlti.ⁱ.l.certum.§.ſi quis abſente.ff.de confeſ.Cyn.in.l.j.C.de con
feſ.in.vj.q.dicit in confeſſione extraiudiciali ſerua quod dicam.j.de
fi.inſtrumen.ſi cautio.ⁱ qꝺ no.Barto.in.l.nō ſolum.§.liberatiōis.ꝺ
libe.le. In cōfeſſione iudiciali ſi illa fiat abſente parte ⁊ iudice illa nō
valet vt gloſſ.dicit niſi fiat preſente aduocato vel alio recipiente pro
abſente vt no.glo.ff.de interroga.act.l.ſi ſine.ſi preſente iudice ab
ſente parte ſi fit confeſſio que emanat per viam voluntarie iuriſditio
nis hec ꝑiudicat vt auſ.generaliter.C.de epiſco.ⁱ cle.ⁱ ibi idem dicit
Cy.ad hoc.ff.de ma.vin.l.nō eſt ibi franc.de aretio.ⁱ.c.ꝙꝙ extra.de
vſu.lib.vj. Si per viam contentioſe iuriſditionis ⁊ parte nō citata:
nō valet.vt.l.certum.§.ſi quis abſente ſi parte citata in caſibus in q
bus pōt in abſentem procedi valet cōfeſſio ⁊ preiudicat in caſibꝰ in
quibus non valet ꝓcedi in abſenteȝ nō preiudicat confeſſio:qꝛ ſicut
nō pōt ꝓcedi in abſentem ſic nec pro abſente ⁊ econuerſo vbi poteſt
iudex ſupplet abſentiam abſentis.l.ſi ob cām.C.de euic.l.properan
dum.§.ſin autem reus.C.de iudi.ⁱ no.j.de accu.veniens ſm Cy.in
dicta.l.j.hoc ſequitur. Ioan.and.in addi.ſpecu.in titu.de cōfeſ.§.ſe
quitur.v.ſeptimo.ⁱ dicit fuiſſe verba Hugo.de preſbytero dicit tñ
quod raro practicabitur:quia confeſſio fiat communiter vel ad con
teſtandam litem vel ad reſpondendum poſitionibus ⁊ precedere de
bet iuramentum ponentis in quo exigitur vtraqꝫ partis preſentia
Raro practicabitur quod confeſſio fiat abſente parte certe practica
bitur in reſponſione ad libellum tenendo illud quod dixi in.c.j.de
lit.conteſta. Item in reſponſione ad poſitionem ſi reſponſio fiat ex
interuallo poſt iuramentum preſtitum ⁊ ſtatuto termino ad reſpon
dendum poſitionibus dicit tamen pe.in.l.j.in fine.ff.de interroga.

act.quod ſi iudex confeſſionem vt publica perſona recipiat abſente
parte etiam non citeta quod valet confeſſio vbicunqꝫ tamen dixi cō
feſſionem factam abſente parte corā iudice vel alio preiudicare ſem
per intellige ſi ad hoc eſt preſens:alias non preiudicat vt no. Pet.
ⁱ Cy.in auſ.ſacramenta.C.ſi aduer.ven.in.x.qꝺ.nam ex arrupto vel
caſu facta non preiudicaret vt ibi alleg.l.ſi.ff.de interro.act.hoc fal
lit in confeſſione que fit in libello:quia narrata in libello quis vide
tur confiteri.C.de libe.cau.l.cum pretiuȝ.C.de condictio.ob cauſaȝ
l.mentalem. Non obſtat.l.ſi familie.ff.fa.hercif.quia illa loquitur
quādo fuit reuocata.vt.j.dicam in tantum quod preiudicat etiam
abſente parte:quia ideo datur libellus iudici vt per iudicem detur
parti vnde mediante iudice videtur parti confiteri que in libello cō
prehenduntur etiam parti.C.de lit.conte.auſ.offeratur ⁊ qūo ⁊ qñ.
in.auſ.offeratur. Idem dicit in his que quis ponit in exceptionibꝰ
quia ſicut libellꝰ dicitur ex parte actoris. Ita ⁊ ex parte rei exceptio
dicitur libellus.l.j C.de his qui.po.vo.titu.pred.ⁱ.l.j.ff.de excepti.
ſecundum Bar.in.l.certum.§.ſi quis abſente quinimo omnis reſpō
ſio in iudicio habetur pro confeſſione.ff.de dona.l.quidam in iure.
quinimo ⁊ interrogando quis confitetur not. Ioan.xxxj.q.j.ſi quis
dormierit.ⁱ archi.xxij.q.ij.qꝺ ait. Dicit tñ Io.an.qꝺ licet ponendo
quis confiteat non articulando vel capitulādo vide no. Io.an.de iu
reiuran.cum impoſitionibus lib.vj.in nouella.hec vera quando in
libello comprehēditur aliquid dependens vel qꝺ inducere pendeat
ab eius poteſtate:alˀs nō ſtatur verbis narratiuis libelli.vt.l.nō epi
ſtolis.C.de ꝓba.vbi Barto.no. In extraiudiciali confeſſione ſi fiat
abſente parte in reali ꝑiudicat vt.l.ſi quis in.§.differentia.ff.de acq.
poſ.quia rem abſente parte quis poteſt habere pro derelicto. In ꝑ
ſonali nec ad deliberandū nec ad obligandum nō preiudicat niſi fiat
preſente parte vel iudice vel publica perſona vel aliquo recipiente ꝓ
abſente illo poſtea ratū habente.vt no.in dicto.ver.vij.ⁱ no.de vſu
ris.ꝙꝙ.lib.vj.ⁱ.l.reſcriptum.§.fin.ff.de pac.ⁱ.l.non ſolū.§.ſi libera
tionis.ff.de lib.leg.hec vera niſi fiat per epiſtolam:qꝛ ꝑiudicat cōfitē
ti etiam ad obligandū vt.l.publica.ff.depoſi.ⁱ hic qꝛ ſcriptura ſem
per loquitur. Idē dicit Bar.in ſcriptura rationum:vt not.in.l.nu
da.ff.de dona.qꝺ puto viuēte cōfitente eo aūt mortuo ſcriptura eiꝰ
nō loquit. Iꝺ non credo qꝺ illum obligaret ad hoc de ſuc.ab inte.c.
ſi.qꝺ ibi no. Inno.nō ob.qꝺ ꝺꝛ de cōfeſſiōe ad acta deſcripta:qꝛ illa
ꝓ ſolennitate actus exigit partium preſentiam vel ad actum citatio
nis.de teſti.in nomine dñi. Ideo ſtatim eſt nulla vel aliqua vt dicit
Bar.in.l.nuda.ff.de dona.dicit tamē Io.an.quod in oībus caſibꝰ
in quibus abſente pte alteri ꝑiudicaret ſnia qꝺ ei ꝓderit confeſſio fa
cta vt in caſibus.c.quāuis.de re iudi.per que dicit quod confeſſio fa
cta preſente vno ex conſortibus eiuſdē lit.preiudicat confitenti quo
ad alium ⁊ hoc ponit in addit.ſpecu.in tit.de confeſ.§.nunc viden
dum verſicu.quid ſi confiteoꝛ.hec vera in his que pendent ex volun
tate duorum. In pendentibus autem ex voluntate vnius bene pre
iudicat confeſſio abſente parte.ff.de neg.geſt.l.nenſenius.ⁱ no.Bar
to.in.l.nuda.ff.dona.ⁱ not.in.l.certum.§.ſi quis abſente.ff.de con
feſ.ad hoc tex.cum gloſſ.in.l.pomponius.de nego.ge.ſecundū Bar
to. Requiritur etiam quod non ſit contra naturam nam nō preiudi
cat cōfeſſio ſi cōfiteoꝛ me interfeciſſe hominem qui viuit.ff.ad.l.ac
quil.inde neratius.§.fina.vel ſi confiteoꝛ illum eſſe meum filium qui
eſt maioris etatis ꝙ ego. Requiritur etiam quod talis cōfeſſio fiat
de eo:ſuper quo poſſit eſſe actio inter partes vnde ſi confiteoꝛ me eē
obligatum ad dandum ſolem vel lunam non preiudicat cōfeſſio.ff.
de interro.act.l.ſi is cuius ⁊.l.confeſſionibus vel ſi confiteoꝛ me tene
ri noxali pro libero homie vt in iuribus predictis. Requiritur etiā
quod nō ſit contra ius:alˀs non nocet.ff.de pac.iuriſgen.§.ⁱ ſi ſtipu
latio:ideo ſi confiteoꝛ minorem.xiiij.an.poſſe teſtari confeſſio mihi
non preiudicat et hic poteſt eſſe cauſa quare non admittitur poſi
tio iuris:qꝛ vel confitetur eam ⁊ conſonat confeſſio iuri ⁊ nihil opa
tur:quia ius eſt aliter certum abſqꝫ confeſſione vel confitetur falſuȝ
ⁱ nihil ꝑiudicat vt hic ad hoc.l.ornamētorū.ff.de au.ⁱ ar.leg.pōt tñ
pars interrogari de caſu legis ad cōcludendū caſum de quo agitur.
l.offidius.ff.de leg.iij.Barto.in.d.l.j.de confeſ. Item oportet quod
confeſſio fiat in materia in qua poſſit quis ſibi confitendo vel con
ſentiendo preiudicare:ideo non preiudicat confeſſio in libertate.C.
de libe.cauſa interrogataȝ. Sed poteſt dici contra eo.ti. Iubemus:
nec obſtat.l.interrogatum:quia ibi fuit facta coram incompetenti.
idem archid.ij.q.j.nos in ꝙꝙ. Hec eſt cauſa quare in matrimoniali
confeſſio non preiudicat.vt.c.ſuper eo.de eo qui.cog.conſang.vxo.
ⁱ quare confeſſio non preiudicat in beneficiali:ſi quis confitetur al
terum iuſte tenere vt not. Ioan.and.de confeſ.c.primo.ⁱ ſi.libro.vj.
in nouella.ⁱ no.de eo qui mitti.in poſſeſſio.cum qui.eo.lib.nec pre
iudicat confeſſio ſi chriſtianus confitetur ſe ſeruum iudei.deinde.
capitulo fina.vel ſi confitetur quis ſe marituȝ iudee.xxviij.q.j.cauc.
Requiritur etiam quod confeſſio fiat de re litigioſa:alias non pre
iudicat confeſſio.ff.de interro.act.l.confeſſionibus oportet ergo ꝙ
iudex ſedeat propter hoc alias non preiudicat ſibi confeſſio:vt pa
tet de oꝛ.cog.cum dilectus.ad ſi.alˀs crimen.de quo conſtaret confeſ
ſione in iudicio punietur ordinarie ſi de eo cōſtaret cōfeſſione quod
eſt contra

FRANCKESCHE STIFTUNGEN

3 eſt cõtra iſta iura. ¶ †Not. ergo gl. iſtam qḋ cõfeſſio facta iudice ad
aliud ſedente nõ preiudicat cõfitenti per que dicunt Joã. an. ⁊ Cal.
de coha. cle. ⁊ mu. tua. qḋ non preiudicat alicui delictum cõmiſſum
in oculis iudicis eo pro tribunali ſedente: q² nõ ſedet ad hoc: ſed ad
aliud. Per hoc dicit Gui. de ſuz. in. l. momentanee. C. qui legi. per-
ſo. ſtan. in iudi. nõ ha. cõfeſſionem non preiudicare ſuper nõ petito.
alias ſicut dicimus in ſnĩa: q² ſtultus eſt iudex qui ſuper non petito
iudicat. l. ſi. ff. de fideicõ. lib. qḋ puto quando ↄfeſſio fit ad petita in-
cidenter: ⁊ ſuper tela iudicij ad aliud inſtituti. Sed ſi fieret corã iudi
ce ex arrupto de per ſe a tela preſente parte vel ad hoc citata non vi
deo quare nõ preiudicet cõfeſſio vbi ꝓnũciat ex arrupto facta. hoc
ſufficit de requiſitis. Requiritur etiam qḋ cõfiteatur certum ſecũdũ
aliquos vt dicit Bar. in. d. l. j. vbi dicit gl. Bar. dicit hoc veruz in ca-
ſibus in quibus debet ſequi ſentẽtia certa: ſecus vbi ſufficeret incer-
ta: q² cõfeſſio ⁊ ſentẽtia equiparantur: naz ſi cõfiteor me poſſidere he
reditatem titij vel me geſſiſſe tua: valet hec cõfeſſio ſm̃ Bar. exami-
4 nationem huius gl. vide in ſpe. de ↄfeſ. §. ſequitur. in prin. ¶ †Nũc
venio ad ſecundum: ⁊ videbimus aliquos effectus cõfeſſiõis. Gl. di-
cit qḋ inter ceteros effectus eſt vnus: q² in confeſſum nulle ſunt par
tes iudicis: ſed dicit hoc verum in cognoſcendo: ſecus dicit in termi
nando: quia ex illa confeſſione debet ſequi ſententia. ff. ad. l. aquil. l.
proinde. de tranſ. c. preterea. Cõmuniter dicitur qḋ in ciuili: ſi cõfeſ-
ſio fiat ex arrupto abſq; ordine ⁊ nõ dato libello: ibi nõ ſequitur ſen
tentia: ſed ſolum preceptum de ſoluendo ⁊ illa nõ eſt ſentẽtia: ſ; exe
cutio ſm̃ Bar. in. d. l. j. Jdẽ ſi fiat per moduz volũtarie iuriſditiõis:
vt q² partes ambe cõueniunt vt pars vadat coram iudice ad cõfiten
dum debitum: ⁊ ſic veniunt cõcordes ad iudicium et ad cõfitendum
ſm̃ Cy. in. l. j. preall. in. ſ. q. p que dicit qḋ in tuſcia inſtrumẽta gua-
rentigie habẽt executionem paratam: ſi fiant coram notario: qui vt
iudex a ſtatutis habet ptãtem recipiendi talem cõfeſſionem: qḋ no.
ꝓ iſtis qui cõtrahunt ⁊ cõſtituunt ꝓcuratores ad cõfitendum vt pa
tet in ciuitate iſta: ſi fiat libello porrecto tunc expectatur ſentẽtia. vt
no. glo. ẽ. de elec. dudum. ſ. q. j. nos in ꝗꝗ. vbi gl. no. in. d. l. proinde
⁊. l. j. ⁊ ſi. ff. de cõfeſ. hec ſunt vera in ciuili. Jn criminali ſemper opor
tet qḋ ſequatur ſnĩa: ſiue ſit ex arrupto ſiue aliter. vt no. glo. in. d. l. j.
ſ. q. j. nos in ꝗꝗ. ad hoc. C. de cõfeſ. l. ſi. l. ſi cõfeſſus. ff. de cuſto. reo. ⁊
hoc verum: ſiue agatur ad naturalem penam vt hic ſiue ad acciden-
talem. ẽ. c. pri. Jdem ſpe. in ti. de cõfeſ. §. j. in ſi. Cõtra ſentit Frede.
ſuo cõſilio. cciiij. vbi dicit qḋ in criminali non expectatur niſi prece-
ptum qḋ poſſet ſaluari qñ in penam eſſet aliquid dari vel fieri: quia
tunc ꝓportionaretur preceptum. Hec vera ſunt in cõfeſſione vera:
cõfeſſio autem ficta nõ habet ꝓmptam executionem niſi ſequatur
ſentẽtia. Bar. in. l. ſi. §. qḋ ſi actor. ff. de iur. fiſ. ⁊ idem Butrig. ad hoc
l. eius qui delatorem. ff. de iure fiſ. qḋ not. ꝓpter ſtatuta que volunt
quem haberi pro cõfeſſo ad hoc iura que dicunt quem priuari ipſo
iure: q² nõ precedente ſentẽtia nõ fit executio: vt pz. de here. cuz ſer-
ui. ¶ Secundus eſt effectus quia cõfeſſio nedum ꝓbat: ſed etiã ali-
quãdo inducit. Circa qḋ eſt aduertendum: qñq; cõfeſſio emanat ſu-
per iure perſonali: ⁊ an ⁊ qñ inducat vel diſponat aut ꝓbet ſeu decla
ret dic vt per Cy. in. l. generaliter. C. de nõ nume. pecu. ⁊ hunc articu
lum expediam. in. c. ſi cautio. de ſi. inſtru. ⁊ vide. l. publica. ff. depoſi.
Si fiat in reali. an inducat. vt ſi ego dñs vel poſſeſſor confiteor te do
minum vel poſſeſſorem: an cõfeſſio faciat te dñm. dicit Bar. in. l. cũ
falſa. ⁊. l. cum teſtimonium. C. de iur. ⁊ facti ignorantia: qḋ ſi extra iu
dicium cõfiteor in iure reali cuius tranſlatio pendet a mea poteſta-
te abſq; alia traditiõe: ⁊ ↄfeſſio inducit vt in hypotecaria ſicut dicit
in. l. cum teſtimonium. Si cõfiteor circa id cuius tranſlatio nõ pen-
det a nuda mea voluntate: ſiquidem in iudicio preiudicat mihi et
cõfeſſio inducit tranſlationem dñij vt eſt caſus. ff. de cõfeſ. l. certum.
§. j. qui ad hoc eſt caſus notabilis ſm̃ Bart. qḋ dicit verum: etiam ſi
cõfeſſioni nõ adijciatur ſpecifica cauſa: vt quia cõfiteor te dominuz:
nam ſicut in libello ꝓcedit ſine cauſa ſpecifica: ita ⁊ in cõfeſſione ſecũ
dum eum. Per hec dicit qḋ ſi cõfiteor eccleſiam dominam: quia nu-
da voluntate in eam transfertur dominium qḋ cõfeſſio preiudicat.
Jdem dicit in vltima voluntate cum in illis non exigatur traditio.
alias nõ transfertur. ꝓficit tamen cõfeſſio quo ad ꝓbationem. ff. de
ꝓba. l. publica. licet nõ inducat ad hoc. in ſpe. de cõfeſ. §. nunc dicen
dum. verſi. ſed quid ſi cõfiteor. ad ſi. §. ⁊ vide. e. §. verſ. porro. vbi ſpec.
dicit qḋ ſi cõfiteor alium poſſidere: quia ſolo animo perditur poſſeſ
ſio: illa cõfeſſione perditur. vt. l. iij. §. in amittenda. et. l. ſi quis vi. §.
differentia. ff. de acquirẽ. poſ. in ver. ſed quid ſi cõfiteor. dicit hoc ve-
rum quo ad perdendam poſſeſſionem: ſed nõ quo ad transferendã:
quia ſolo animo nõ acquiritur poſſeſſio. C. de acquiren. poſſeſ. l. li-
cet ſm̃ Guil. Hec vera quando cõfiteor ſimpliciter rem tuaz eſſe: ſed
ſi cõfiteor rem tuam eſſe ⁊ ipſam me tuo nomine tenere tanquam cõ
ductor. dicit ſpe. in titu. de cõfeſ. §. nunc videndum. verſicu. ſi confi-
teor: ibi recitat dictum Joan. Bal. ⁊ Uber. refert an cõfiteatur igno
ranter: et cõfeſſio nõ preiudicat: an cõfiteatur ſcienter ⁊ refert: an di-
cat ſcienter cõfiteor rem tuam eſſe: et eam tenere in feudum vel em-
phiteoſim: tunc nõ nocet. vt. l. cum falſa: quia ex hoc nõ cõducit ſed
narrat. Jdem ſi dicat et cõfiteor me habere in emphiteoſim: ſi dicat
cõfiteor talem rem eſſe tuam: et volo ipſam cõducere in emphiteo-
ſim. vt. d. l. cum falſa. fatetur tamen omni caſu cõfeſſionem probare
cõductionem ⁊ dominium alterius donec cõtrarium probetur: per
hoc dicit Bart. in. l. cum falſa: quod ſi quis cõfitetur talem eſſe do-
minum ſue rei: ⁊ cum hoc etiam ſe cõſtituiſſe nomine eius poſſidere
quod ex hoc eſt fictus titulus ⁊ ficta traditio: ⁊ ſic ex eo nõ transfer-
tur dominium. vt no. in. l. traditionibus. C. de pac. ſecundum Bar.
qḋ credo ꝓbando rem aliter ſe habere: quia ſola cõfeſſio nõ diſponit
ex quo exigitur traditio: ⁊ ſola cõfeſſio cõductionis vel conſtitutio
nis nõ habetur pro illa licet probetur. dicit tamen Joan. and. poſt
Dy. in cõſilijs in addi. loco. in ſpecu. preallega. qḋ ſi conſors lit. reci-
peret cõfeſſionem: qualiter ab eo ⁊ alio cõduxit rem in feuduz quod
hec cõfeſſio preiudicat: adeo quod cõſorti ratum habenti queritur
ius agendi abſq; ceſſione: quia ſi per traditionez vel quaſi: queritur
ius agendi ſine ceſſione per procuratorem. ff. de acquiren. re. domi.
ſi procurator. et. l. traditio. §. ſi. ⁊. l. per ſeruum. §. ſi. ſic ⁊ ex hac confeſ
ſione queretur illi abſq; ceſſione vel queſitum probabitur. nam ta-
lis cõfeſſio probat fictam traditionem. ff. de donatio. l. quiſquis: ad
hoc alleg. l. certum. ff. de cõfeſ. Ex quo cõcludit quod ex tali confeſ-
ſione queritur ius agendi in rem: ⁊ perſonali ex moribus: quia ex ea
declaratum eſt rem eſſe feudalem. ¶ Tertius eſt effectus: quia ex cõ
feſſionibus iudicialibus competit ius agendi officio iudicis. dicit
Cyn. poſt pe. quod hoc eſt verum: ſiue cõfeſſio fiat per viam volun-
tarie iuriſditionis: ſiue per viam contentioſe: quia in notis iudici.
vt iudici iudex ſuum impertitur officium. ff. finium regun. l. ſi irru-
ptione. de accuſ. l. ea quidem. ff. de re iudi. l. poſt rem. l. j. §. ſi quis miſ
ſum. ff. ne vis ſi. ei quod ſimiliter faciat ad inſtrumenta guarentigie
licet quidam ſecus dixerit: in his que expediuntur per viam volun-
15 tarie iuriſditionis. †Ex his deciditur: an ex cõfeſſione cõtrariatur
ius agendi: tangit ſpecu. in titu. de cõfeſ. §. j. verſi. que autem actio. ⁊
ibi Joan. and. dicit qḋ ſi cõfitetur firmiter agitur actione confeſſa-
ta. ff. de iureiuran. ſi duo. §. iul. ſi informiter dabitur actio in factuz
ff. de reſtitu. ſeruo. l. queſitum. ff. de ſpõ. omnino. nec eſt veruz: quod
ex cõfeſſione oriatur vtilis confeſſoria vt quidam dicunt. per. l. inde
neratius. §. vbi. ff. ad. l. acquil. quia illa pro ſeruitutibus eſt inuenta
Cyn. dicit qḋ ſi cõfitetur formiter oriuntur due vna ex contractu: al-
tera ex cõfeſſio. ſicut dicimus in iuramento vt in iuribus preallega.
vt no. de iureiuran. l. actori. Si informiter oritur actio in factum: q²
ex eo oritur obligatio. l. proinde. §. ſi procurator. ff. ad legem aquil.
ergo et actio. Jtem quia qui confitetur: ex quaſi contractu tenetur.
l. de etate. §. qui interrogatis. Jtem quia confeſſio et ſententia pa-
ribus paſſibus ambulant. ff. de re iudi. poſt rem. et ex ſententia ori-
tur. ff. de pecul. l. iij. §. idem ſcribit. ⁊ de noxa. l. quoties. §. vlti. ergo ⁊
ex confeſſione: et idem tenet Bart. vbi tangit glo. in. l. centum. alias
certum. §. fina. ff. de confeſ. Jdem dicit Archidi. ſ. q. j. nos in quen-
quam. vbi dicit quod prodeſt ſententia: poſt confeſſionem: licet con
16 feſſio pariat actionem in factuz. †Ex his dubitatur de alio effectu
nunquid confeſſio facta coram vno iudice poſſit executionem habe
re paratam coram alio. dicit Cy. quod ſi fiat coram vno executioni
poteſt officio iudicis mandari coram alio loco eius ſubrogato vel
eiuſdem tribunalis: vnde ſententia lata per delegatum officio iudi
cis delegantis mandatur executioni. vt. l. a diuo pio. in princi. ff. de
re iudi. Jdem ſi diſpoſitione iuris vel ſtatuti ſpectat executio ad ali
quem ſecundum Bart. in loco preallega. Coram diuerſo autem iu-
dice: licet confeſſio poſſet induci vt probatio non poteſt produci vt
confeſſio habens promptam executionem. dicit Barto. in. l. j. ff. de
offic. conſu. et ibi text. hec vera: niſi fiat executio ad requiſitionez iu
dicis coram quo eſt facta. vt no. in. d. l. j. ff. de offi. conſu. ⁊ in dicta. l.
j. C. de confeſ. per Cynum facit quod no. ẽ. de foro competen. poſtu
17 laſti. †Ex his patet quando iſte ficte confeſſiones que fiunt ex con-
tumacia vel per bannum: an habeant executionem coram alijs iu-
dicibus. Si petatur coram alio iudice alterius tribunalis vel ciui-
tatis dic quod ad requiſitionem ipſius bene poteſt officio requiſito
mandare executioni. ⁊ ſic dicit intelligi iura que dicunt vnam pote-
ſtatem per aliam iuuari. ff. de admini. tuto. l. tutum. §. tutores. C. de
offic. prefec. affrici. l. Jn nomine domini. Jn auten. vt nulli. iudi. §. ſi
quis vero comprehenſorum. ff. de tuto. et curat. da. ab his. l. diuus.
xxiij. q. v. adminiſtratorem. xcvj. diſtinct. cum ad verum. ſecundum
Cynum. Si agitur actione in factum: poterit coram quocunq; iudi
ce. alias habili peti executio: quia actionem ſuam poteſt quis inten
tare coram iudice cõpetenti vt patet ſm̃ Bar. in. l. a diuo pio. §. ſen-
tentiam rome dictam: ⁊ hoc tenendo qḋ cõfeſſio iudicialis ꝓducat
18 actionem in factuz ſicut ſentẽtia. ¶ †Uenio ad vltimum. ſ. ad reuo
cationem cõfeſſionis: ⁊ hic imaginanda ſunt quatuor. Primum tẽ
pus ante lit. cõte. Scõm poſt lit. cõte. Tertium poſt cõcluſionez in
cauſa. Quartũ tẽpus poſt ſnĩam appellatione nõ ſuſpenſam vel ali
ter. Quintũ tp̃s poſt ſnĩaz appellatiõe vel reſtitutiõe in inte. ſuſpẽ.
Jtẽ cũ reuocatio cõiter fiat per errorẽ eſt aduertendũ qḋ quidaz eſt
error iur. qdã eſt error facti: quidã error facti ⁊ itolerabilis. vt in fa-
cto ꝓprio. de reſcri. ab excõicato. ⁊ hic qñq; cadit in latã culpã. qñq;
in leuẽ: qñq; in leuiſſimã. Quidam error tolerabilis: et hic excludit

omnem culpam hoc poſito: ſi queritur an poſſeſſio poſſit reuocari:
⁊ quãdo. ¶ Videamus primo de cõfeſſione facta ante lit. cõteſ. In
hoc dic qđ ſi reuocatio petitur ante lit. cõteſta. ⁊ admittitur reuoca
tio niſi captioſa ſit aduerſarij: ꝗ in hoc fecerit expenſas: quo caſu nõ
reuocat niſi ſatiſfaciat de leſione. ff. de interro. ac. l. de etate. ff. de rei
vendi. l. ſi autem. ff. de dolo. l. pe. ff. de peti. heredi. l. qui ſoliti: et hec
vera etiam ſi cõfitetur ſcienter ſicut dicunt doct. ⁊ Jac. de are. cuius
fuit hec diſtinctio hec vera puto in preparatorijs iudicij vel directo
rijs: vt ſi cõfitetur qđ poſſideat. alias ſimilia. Sed alias ſi cõfiteretur
circa deciſoria. alias nõ preparatoria vt ſi confiteretur ſe debitorem
non admitteretur reuocatio: niſi docendo de errore et iuſto. vt infra
dicam. Quandoꝫ hec cõfeſſio facta ante lit. cõteſta. petitur reuoca
ri poſt lit. cõteſta. ⁊ nõ poteſt reuocari niſi actoris obijciatur ſciẽtia.
vt. l. is qui ſe obtulit. ff. de rei vendi. vbi offerens ſe liti nõ poteſt poſt
lit. cõteſta. reuocare cõfeſſionez qđ poſſederit niſi aduerſarius ſciue
rit eum nõ poſſidere: quia hoc ipſo captoeſt aduerſario: ſi inſtantia
periret: et ſic nõ obſt. l. de etate. §. celſus. ff. de interro. actio. quod eſt
verum: niſi doceret de errore et probabili vt dicam. j. Itez hic in pre
paratorijs in deciſorijs: credo qđ ſcientia falſitatis ꝯfeſſionis par
tis ad cuius cõmodum fit confeſſio nõ inualidaret cõfeſſionem niſi
alias conſtaret de errore: ⁊ errorem intellige probabilem. alias non
ſufficeret: et dico errorem probabilem quando non cadat in latam
culpam. vt. l. de etate. §. qui iuſto. ff. de interroga. ac. alias ſi cadat in
leuem admittitur. vt no. Bar. in. l. nõ fatetur. ff. de cõfeſ. per hec pa
tet quod ſi cõfitetur ignoranter ſolo errore iuris quod non reuocat:
quia errare in iure eſt eſſe in lata culpa. ff. de verbo. ſigni. l. late: quod
eſt verum niſi cõfeſſio habeat intolerabilem errorem expreſſum: vt
ſi cõfiteatur minorem. xiiij. an. poſſe teſtari: quia tunc non valet con
feſſio. vt dicit glo. quo caſu fruſtra tractaretur de reuocatione. Itez
hoc intellige de errore iuris in corpore iuris clauſo. Si enim eſſet er
ror iuris extrauagantis: tunc eſſet tolerabilis. j. de fide inſtru. paſto
ralis. ⁊ no. Bar. in. l. cum prolatis. C. de re iudi. Item hoc verum in
iure cõmuni: ſi enim eſſet caſus ſingularis vel ius ſuper cuius intel
lectu eſſet opi. ille eſſet tolerabilis. vt. l. ij. ff. de iur. ⁊ fact. igno. et no.
Bar. ff. depoſi. l. qđ menia. ad hoc qđ no. Innocẽ. de appel. cum ſpe
ciali. Item hec vera: niſi eſſet miles: femina vel ruſticus vel mona
chus: ⁊ alij qui excuſantur ab errore iur. vbi ſunt in loco in quo non
poſſint cõſulere peritiores. ff. de iuris ⁊ facti ignoran. l. regula. §. ſed
et ſi. C. de bo. poſſeſ. l. in bonorum. ¶ Venio ad ſecunduz caſum: qñ
cõfeſſio fit poſt lit. cõteſta. vſꝫ ad quem terminum poſſit fieri reuo
catio et primo de termino vſꝫ ad cõcluſionem in cauſa. dic ſi cõfeſ
ſio eſt facta circa preparatoria vbi ſupra dixi nõ poſſe reuocari ante
lit. cõteſta. nec hic. vbi dixi reuocari ante lit. cõteſta. ⁊ nõ poſt: dic qđ
nõ admittitur reuocatio: ex quo ꝯfeſſio ſuperuenit poſt lit. cõteſta.
vſꝫ ad primum actum qui habetur pro lit. cõte. vt qui fit vel fieri ſo
let poſt lit. cõteſta. vt eſt glo. de elect. c. j. lib. vj. in verbo abſentia. In
deciſorijs autem planum qđ põt reuocari ex errore poſt lit. cõteſta.
Sed eſt dubium: an poſt cõcluſionem in cauſa. vide qđ no. de ꝓcur.
auditis. de cauſa poſ. paſtoralis. de fide inſtrumen. cum dilectus. in
clemen. j. de cauſa poſ. qđ firmat Joan. mo. de in integ. reſtit. c. ſi. lib.
vj. Credo qđ ad petitionez partis hec reuocatio nõ admittitur: ſed
bene ex officio iudicis vt nõ reuocent: ſed vt excuſent per actum in
terrogationis niſi iurauerit plenam dicere veritatez: vt eſt caſus de
accu. cum dilecti. argu. de fide inſtru. cum Joan. Hec omnia intelli
ge cum limitationibus de quibus dicam infra in reuocatione ante
ſententiam autem ⁊ ante cõcluſionem in cauſa: indiſtincte poteſt re
uocari confeſſio intercedentibus illis que exiguntur ad reuocatio
nem ꝯfeſſionis de quibus dicam infra. ¶ Venio ad tertium caſum
quando cõfeſſio eſt facta poſt lit. cõteſta. vel ante: et petitur reuoca
tio poſt ſententiam. dic ſi error reddit ſententiam nullam: poterit
quandocunꝫ reuocare patet in cõfitente aliquem iudicem: qui nõ
eſt. ff. de iuriſ. om. iudi. l. ſi per errorem: quia ſicut põt exceptio erro
ris opponi. ita hic error reuocari poſt ſententiam. Idem in omni
bus caſibus in quibus exceptio põt opponi poſt ſententiam: ſi cir
ca illam fiet cõfeſſio poſſet reuocari: quia ſententia ex quo nulla eſt
nõ obuiat reuocationi et idẽ vbicũꝫ aliquo reſpectu ſentẽtia rema
net nulla. Idem ſi ſententia eſt aliqua: ſed talis que nõ tranſit in rez
iudi. nam circa illam poteſt cõfeſſio etiam poſt ſententiam reuoca
ri. vt no. doc. de re iudi. lator. de deſpõ. impu. atteſtationes quod eſt
notabile dictum. Quandoꝫ ſententia eſt aliqua: ⁊ talis que tranſit
in rem iudi. ⁊ tunc quandoꝫ ſententia fuit lata contra cõfeſſionem
ita qđ reprobata eſt cõfeſſio: et ſi confeſſio eſt nuda ab inſtrumento
põt cõfeſſio reuocari poſt ſententiam. no. Innocẽ. in duobus locis.
de excep. cum venerabilis. et de iureiuran. mulieri. ⁊ eſt caſus in au
ten. Item cum poſſeſſor. et glo. ibi. C. qui po. in pig. ha. ⁊ vnde ſumi
tur illa autẽ. ad hoc. xxx. q. v. et his ita. et qđ ibi no. Joan. Si confeſ
ſio eſt veſtita ꝓductione inſtrumenti ⁊ ꝓbatur inſtrumentum: an re
probetur cõfeſſio ita qđ poſſit cõtra illam venire: ſi ſententia fertur
cõtra cõfeſſionem et inſtrumentum adhuc põt reuocari. vt dicto. c.
mulieri. Si eſt lata cõtra inſtrumentum tantum: tunc ſi cõfeſſio eſt
facta ſeparatim ab inſtrumento: vt quia per ſe cõfeſſus eſt contenta
in inſtrumento: ⁊ tunc reprobato inſtrumento nõ eſt reprobata con
feſſio. Ideo põt adhuc acceptari cõfeſſio niſi aliter reuocetur vt di
cit Inn. in dicto. c. cum venerabilis. Si eſt facta coheſiue ad inſtru
mentum vt ꝗ ꝓducendo inſtrumentum cõfitetur cõtenta in inſtru
mento vel cõfiteri cenſetur tacite ſola ꝓductione: et tunc reprobato
inſtrumento: quia falſum videtur reprobata cõfeſſio que vt acceſſo
ria nõ reperit aliqđ fundamentum in quo ſubſiſtat. vt ibi no. Inno
cen. Si inſtrumentum eſt reprobatum altero vitio: quia caret ſolen
nitatibus extrinſecis: nõ ꝗ falſum: tunc ex hoc nõ cõfunditur cõfeſ
ſio niſi alio iure reuocetur. vt ibi no. ꝗ nõ eſt falſa cõfeſſio: nec caret
fundamento: ex quo inſtrumentum nõ eſt ex toto vt falſuz reproba
tum: ꝗ nõ falſum dicitur qđ primordio nõ caret veritatis. vt. l. cum
filius. §. dñs. ff. de leg. ij. tangit etiam Inn. de cenſi. cum olim. Si au
tem ſententia eſt lata ſcđm cõfeſſionem ſententia nõ reprobata non
põt reuocari cõfeſſio poſt ſententiam ex quo nõ eſt appellatum ſal
uo niſi de errore cõſtaret notorie. vt no. Inno. de immu. eccle. ꝗ ple
19 rıꝫ. ⁊ de frigi. fraternitatis. ⁊ de reſcrip. cum dilecta. ¶ † Nunquid
autem poſſit reuocari cõfeſſio poſt preceptum ⁊ ſententiam prece
pti. Barto. tangit in. l. nõ fatetur. de cõfeſ. et bene decidit: ſed nihil
allegat dic qđ ſi ſententia precepti eſt lata cum cauſe cognitione qđ
illa vim diffinitiue habet: ⁊ ideo cõfeſſio nõ põt reuocari poſt talem
ſententiam. Si ſine cauſe cognitione: dic qđ põt reuocari etiã poſt
ſentẽtiam precepti: ꝗ in hoc nõ habet vim diffinitiue. et de hoc ha
bes glo. de ver. ſigni. ex parte. j. ⁊ dicit Bar. in dicta. l. nõ fatetur cau
ſe cognitionem ſubeſſe: qñ datus eſt terminus parti ad oſtendẽduz
quare cõfeſſio nõ debeat reuocari. alſ. l. penul. ff. de cõfeſſis. que not.
20 ¶ † Quid de decreto tenet Jo. an. in addi. ſpe. in titulo de cõfeſ. §.
nunc dicendum. ver. quid de cõfeſſione. ⁊ dicit qđ in libertate nõ ha
bet locum. C. ſi aduer. lib. l. ij. in alienatione predij maioris vel excu
ſatione tutoris nõ impedit decretum illa reuocari. ff. de tranſa. l. cũ
hi. §. ſi pretor. ⁊ l. ſi pretor. §. marcellus. ff. de iudi. C. ſi ex fal. alle. l. j. ⁊
ij. ff. de re. ea. l. ⁊ magis. §. ſi. ꝗ decretũ ex falſa cauſa eſt nullum. l. cuz
vero. §. ſubuentum. ff. de fideicõ. lib. Sed ſi ad cõfeſſionez eſt lata ali
qua interlocutoria: an illa poſſit reuocari: credo qđ iudex ex officio
poſſit admittere ad reuocandum. de ap. cum ceſſante. ff. de re iudi. l.
qđ iuſſit. quia nõ tranſit in rem iudi. quo ad iudicem: licet ſic quo ad
partem quamꝙ ſit lata ex falſa cauſa. Quod dictum eſt autez de de
creto credo verum: quando cõtinet iniuſtitiam ⁊ confeſſio ex parte
petentis: ſecus ſi tantum ex parte eius cõtra quem per no. in. l. iuſte
ff. de acqui. poſeſ. Ex hoc infertur quid in beneficiali: an admittatur
reuocatio cõfeſſionis poſt ſententiam: ꝗ quo ad iudicem nõ trãſit.
Idez qđ dixi in interlocutoria: ⁊ maxime ſi tales cõfeſſiones nõ tri
buunt ius ei ꝑ quo fit cõfeſſio. vt no. Jo. an. de cõfeſ. c. j. ⁊ vltimo. li.
vj. Item puto vbicunꝫ ſententia nutrit peccatum: qđ cõtra confeſ
ſionem etiam poſt ſententiaz admitteretur ꝓbatio erroris: quia ta
les ſententie nõ tranſeunt in rem iudi. vt no. xxv. qđ. ij. in ſumma. et
no. in rubrica de re iudi. inter monaſteriuz. ⁊ no. doc. de re iud. lator.
⁊. c. cõſanguinei. ⁊ not. de re iudi. cum bertoldus. Inquantum dixi
poſt ſententiam precepti vel decretum reuocari cõfeſſionem Bart.
in dicta. l. nõ fatetur. dicit verũ niſi actu ſit facta executio: ꝗ illa exe
cutio habebitur vt terminus impeditiuus reuocationis cõfeſſiõis:
quia eſt actus qui ſolet fieri demum poſt ſententiam diffinitiuam:
vnde habet in hoc vim diffinitiue. arg. eius qđ no. gl. in dicto. c. j. de
elec. lib. vj. in verbo abſentia. ¶ Nõ ob. ſi dicatur qđ etiam poſt ſolã
cõfeſſionem nõ debet poſſe reuocari cum illa habeat vim diffiniti
21 ue: ꝗ illud eſt verũ in cõfeſſione nõ erronea. † Ex his patet: an ſi op
poſita exceptione peremptoria: ⁊ illa confeſſata ſi ꝓnuntiatum eſt
exceptionem fore admittendam: vel ſi confeſſatum eſt aliquid per
qđ pronuntietur exceptionem nõ admittendam an poſſit poſt hãc
pronuntiationem cõfeſſio reuocari qđ non videtur: quia poſt hanc
negotium quo ad exceptionem ⁊ cõfeſſionem circa eum videtur de
ciſum: puto ſi pronuntiatum eſt exceptionem admittendam cõfeſ
ſionem poſſe reuocari: quia non eſt hec diffinitiua cum aliam expe
ctet poſt ſe: ſi ꝓnuntiatum eſt ipſam obſtare: ꝗ hec habet vim diffi
nitiue ⁊ fertum cum cauſe cognitione: qđ poſtea nõ poterit reuoca
ri. argu. eius qđ no. glo. in cle. cum a repulſione. de ap. Ex his patet
quid dicendum in pronuntiatione ſuper exceptione lit. finite: quia
cum et ille habeant vim diffinitiue. vt no. de lit. cõte. c. j. lib. vj. quod
22 poſt illam ſententiam nõ admitteretur reuocatio cõfeſſionis. † Si
queritur an poſſit reuocari poſt ſententiam appellatiõe ſuſpenſam
doct. dicunt hic qđ dicit ſpecu. ſe obtinuiſſe in ſpecu. eo. titu. §. ſi. in
fine. Hoc credo: quia appellatio reſcindit omnem terminuz vſꝫ ad
lit. cõteſta. C. de procura. ita demum. Si queritur an poſſit reuocari
ſuſpenſa ſententia via reſtitutionis. in integ. dic qđ ſic: ſi reſtitutio
detur aduerſus cõfeſſionem vbi competit non eſt dubium. Si nõ pe
titur reſtitutio aduerſus confeſſionem: ſed petitur reuocari. ad hoc
probato errore bene admittitur ex clauſula ſi qua tamen iuſta cauſa
videbitur vel aliter reciſſa ſententia pretextu reſtitutionis ſpeciali
iuri. Ad primum facit qđ no. in. l. ſi iuris. §. j. ff. de except. rei iudi. et
no. gl. in. l. ſi fideiuſſor. §. in omnibus. ff. man. ⁊ no. j. de purg. vul. c. ſi.
23 ¶ † Quero vltimo q̃ requirant vt cõfeſſio poſſit reuocari: hic text. vſ
qđ exigitur.

qꝺ exigitur ꝙ negotium nondũ ſit finitum. Si ergo eſt finitum:
tunc nõ admittit reuocatio:⁊ dicit finitũ: per ſniam diffinitiuam
appellatione nõ ſuſpenſam:vel alio remedio retractatiuo. Idẽ ſi
alio remedio deciſiuo ſit finitũ:vt iureiur.vel tranſactis. de lit.cõ-
te.c.j.li.vj. ¶ Nunqd aũt ſnia arbitri vel arbitratoris dicat finituꝫ
ita qꝺ nõ admittat reuocatio.tangit ſpe.in titu.de cõfeſ.§.nũc vi-
dendũ.in.iij.colla.in addi.ibi Io.an.dicit qꝺ in arbitro dicitur fi-
nitũ:ſi ſit emologatum laudũ:nõ dicit finitũ in arbitramento. dic
ꝙ poſt illud non admittit reuocatio:q: illud obtinet inſtar tranſ-
actionis:vt in aut.vt diffe.iudic.§.ſi vero contigerit. Hec vͣ vbi
nõ eſt petita reductio ad arbitriũ boni viri:vbi eſſet petita alias
dixi qꝺ poterat reuocari:qꝺ nõ vꝫ:q: niſi aliter detur reſtitutio nõ
admittitur petitio cum in hoc nõ fuerit deceptus facto arbitra-
toris:ſed dic ꝫ qꝺ etiã pro deceptione re ipſa petitur reductio:vt
no.ff.de ver.ob.l.ſi ſit ſimplr.ſcꝺo requirit vt admittat reuocatio
confeſſionis qꝺ ſit facta in cã ciuili:⁊ ſic loquunt iura.de criminali
an admittat reuocatio confeſſionis:eſt dubium:tangit ſpe.in tit.
de ꝯfeſ.§.j.vͣ.ſed nũquid.ad fi.§.vbi ſpe.dicit qꝺ nõ reuocat: qñ in
ea pſeuerauerit:q: pmo eſt cõfeſſus:⁊ poſtea in ea perſeuerauit.
Idẽ dicit gl.de diuoꝛ.ex lris.per q̄ dicũt aliqui:qꝺ ſi ꝯfeſſio eſt de-
liberata vt q: ſtatuto termino ⁊ dicta dilatione ad reſpondenduꝫ
quis ꝯfitet:nõ admittit ad reuocandã ꝯfeſſionẽ:⁊ ſic limitant iſta
iura:ad qꝺ id qꝺ no. Io.an.in nouella.de iureiur.cum in poſitiõis
li.vj.puto ꝙ in criali admittatur reuocatio:niſi iurauerit plenam
dicere vͣitatẽ circa inquiſita:q: nõ poſſet tunc tanꝗ̃ oñdens ſe p-
iurũ admitti ad reuocationẽ ad excuſationẽ bñ admitteret: vt in
c.cũ dilecti.de accu.dũ tñ eſſet talis:q̄ nõ perimeret ex toto ꝯfeſſio
nẽ quo ad factũ:vt ibi no.q: iſtud nõ eſſet excuſare:⁊ vbi ſic delibe
rate fecit:licet difficilius admittat:admittitur tamen ſed maioꝛi
cognitione:vt dicit Io.an.in dicto.c.cum in poſitionibus.de iure
iur.li.vj.ipſe no.in nouel.imo forte poſſet dici qꝺ dato quod iura-
uerit plenã dicere veritatem:poſſit illam reuocare: q: iurat plenã
dicere veritatem de eo qꝺ ſcit.Si ergo ꝓbabili errore facti decept⁹
ſit in eo quod confitet:ex hoc nõ eſt periurus iurans falſum quod
credit verũ.de iureiur.quanto.Et ideo nõ ſubeſt cã quare nõ poſ-
ſit illam reuocare.c.autem dilecti loquit qñ nõ ꝓbat errorem ꝓba-
bilẽ.Tertio requirit qꝺ ꝯfeſſio ſit facta verbaliter: vnde dicit In-
no.de cenſi.cum olim.qꝺ ſi eſt facta confeſſio coheſiue ad inſtrumẽ
tum:producendo inſtrumentum in quo quis videt in eo conten-
ta confiteri:nõ admittit reuocatio confeſſionis.Aſſignat cauſaꝫ:
q: confeſſio verbalis lapſu lingue ꝓfert:⁊ deliberata non eſt:q: fa-
cile quis verba profert:ſed productio inſtrumenti fit cum magna
maturitate:⁊ exquirere põt quis:⁊ meditari inſtrumentum:quod
videt ante ꝓductionẽ.de fide inſtru.imputari. puto qꝺ ſi velit qs
excuſare ꝯfeſſionẽ dando alium intellectum inſtrumento:qꝺ poſ-
ſit:vt.c.dilecti.de accu.Si agit reprobare inſtrumentũ ꝯfeſſionẽ:
ſi vult eam reprobare ex reuocatione inſtrumenti antea facta per
alium:⁊ poteſt:vt.l.de etate.§.ex cã.ff.de interro.ac.Si vult impro
bare ꝓpter falſitatẽ poteſt.vt.ꝫ.dixi.Si autem vult reprobare ſo-
lam confeſſionẽ:⁊ nõ inſtrumentũ:non põt: q: nõ poteſt ſtante in-
ſtrumento ꝯſtare de errore.Ex hoc apparet an poſitio:⁊ ꝯfeſſio fa
cta per poſitionẽ poſſit reuocari.glo.tangit in.c.cum in poſitioni
bus.de iureiur.li.vj.⁊ in ſpe.in titulo de poſi.§.vltimo.vͣ. Item ſi
ponens:⁊ ibi cõcludit glo.qꝺ ꝓbato errore poterit reuocari aliter
non:⁊ ſic intelligit ſpe.qui ad hoc allegat hanc decre.dicit tñ Io.
an.ibi in nouella:qꝺ nõ ſic de facili ꝓbabit qñ confeſſio eſt facta de
liberate per productionẽ ſcripture:quod eſt veruꝫ.Hec vera dicũt
dñi de rota ſua concluſione.lvij.quando poſitiones ſunt date per
ꝓncipalẽ:quando aũt ſunt date per procuratorẽ poſſunt mutari:
⁊ melioꝛari ſine expreſſa ꝓbatione erroris:tum q: iuramentuꝫ nõ
non eſt de veritate:ſed de credulitate:tum quia procuratores non
ſunt ita plene infoꝛmati:ſicut ꝓncipalis:q: non habẽt cauſam no
tam:qui non poſſent variare poſitioneꝫ iurataꝫ vt in.c.cum in po
ſitionibus no.glo.quod intellige verũ:niſi ꝓbato errore:vt dixi: ⁊
ex hoc habes differentiam inter confeſſionẽ ꝓcur. ⁊ dñi : quia illa
poteſt reuocari etiam in iudicio poꝛrecta:nõ ꝓbato errore : ſed nõ
poteſt ſic reuocari poſitio poꝛrecta per dominũ.Itẽ ex hoc habes
qꝺ confeſſio iurata per iuramentum veritatis non poteſt reuoca-
ri:quod intelligo niſi cum difficultate ⁊ cauſe cognitione: ⁊ forte
quod nullo modo niſi ſubueniatur aduerſus iuramentum:quia ꝑ
hoc ſe oſtendit piurum : ſed ſi probaret aliquid per quod poterat
quod iurauit tunc verum credere:⁊ quod modo vult dicere veruꝫ
eſſe admitteretur: quia per hoc non concluditur periurus : vt in
iurãte falſum:quod credit verum.xxij.q.ij.per totum.⁊.j.de iure-
iur.quanto.ipſi tñ domini de rota ſua concluſione.cclv.dicunt qꝺ
dixi in ꝓcuratore:plus procedere ex ſtilo palatij:quã ex ſtilo iuris
vt illa poſſit reuocare:aliter non ꝓbato errore : quem ſtilum dicũt
ſeruari in beneficialibus:⁊ matrimonialibus: in quibus vertit aie
periculũ.iurant tñ ſup errore:⁊ idem dicunt in poſitionib⁹ datis ſi
ne iuramento in alia quacunꝗ̃ materia:alias dicunt non admitti

ad reuocandum.Cy.tenet qꝺ confeſſio ꝓcura.nõ poſſit reuocari:
niſi vt ꝓpria:niſi reuocet incontinenti.in.l.ſi.eo.ti.in pe.q. Idem
ſpe.in titu.de ꝯfeſ.§.j.vͣ.Si vͦo per procura.ad ꝓnc.§.per vnã col.
dic qꝺ in ꝓpria non ſufficit ꝓbare rem ſe aliter habere:ſecus in cõ-
feſſione ꝓcur.Ex hoc apparet quid de ꝯfeſſiõe facta per poꝛrectio
nẽ libelli:an illa poſſit reuocari:nam quis poꝛrigendo libellum cõ
tenta in libello ꝯfiteri videtur.C.de libe.cã.l.cum ꝓcum.⁊.l.menta
lem.C.de cõdi.ob cãm.dic ꝙ ꝯfeſſionẽ ſurgentẽ ex verbis narrati
uis libelli quis põt.reuocare indiſtincte ante liti.conte. nõ poſt.
ff.fami.herc.l.qui familie.⁊ no.Bar.ff.de dona.l. ex hac ſcriptura
in vltima.q quod no.hec vera credo in ꝯfeſſione ad ꝓparatoꝛia.
In deciſoꝛijs aũt admittitur ad reuocandum vſꝗ̃ ad tempus vſꝗ̃
ad quod poteſt reuocare libellum in aut.qui ſemel.C.quõ ⁊ quan
do iu.⁊ vſq; ad tempus vſꝗ̃ ad quod poteſt mutare: vt colligitur
ex no.in.l.j.C.de eden.⁊ de lib.ob.c.j.poſt non:niſi probato errore.
¶ Requiritur etiã qꝺ ad hoc vt reuocetur probetur erroꝛ in con-
feſſione:quo caſu dic qꝺ confeſſio eſt aduocati:⁊ an quando poſſit
reuocari.dic vt.C.de erro. aduo. l.j.⁊ per Cyn.in.l. fina.de confeſ.
in penultima.q.⁊ in ſpec.de confeſ.§.poſtremo.ad princip.§.⁊ di-
cam vbi hoc expediam.j.de appel.cum cauſam.Si confeſſio eſt ꝓ-
curatoris vel alterius adminiſtratoris dixi ſupꝛa. Si confeſſio eſt
pꝛopꝛia:ſi eſt facta indeliberate ⁊ caloꝛe iracundie:admittitur re-
uocatio:vt no.glo.de diuoꝛ.ex literis.ſi non eſt facta caloꝛe iracun
die:ſed mature ⁊ deliberate:quid iuris dixi ſupꝛa.dicit glo.⁊ doct.
in dicto.c.ex literis.Si eſt facta ſimpliciter ⁊ velit incontinenti il-
la poꝛrecta reuocare:⁊ poteſt:aliter non probato errore : dicit hic
gloſſ.xxxij.q.j.apud.que dicit in continenti fieri antequã ſit apud
acta deſcripta.ad hoc.xxxij.q.ix.ſi debitum.⁊ ſi poꝛrigitur in ſcri-
ptis: tunc ſtatim ponderabit iudex: quando dicatur ſtatim fieri:
quo caſu poterit etiam ſine pꝛobatione erroꝛis.h.not.gloſſ. de iu-
reiur.cum in poꝛrectionibus.lib.vj.in verbo.in iuſta cauſa.in fi.qꝺ
not.alleg.ſimile in teſte.de teſti.cog pꝛeterea.⁊ idem tenet Io.mo.
⁊ archi.alleg.glo.de app.cum cauſam ad hoc quod not.de elec.ſcri
ptum.in.j.glo.ad hoc quod no. Ioã.an.de diuoꝛ. ex literis.ſuper
glo.ij.vbi hoſtien.etiam dicit confeſſionem in continenti reuoca-
ri:quando non eſt ſcripta.Si autem queritur:an vbi eſt facta non
caloꝛe iracundie:an ex interuallo poſſit reuocari. dic nõ ꝓbato er-
roꝛe:non poteſt reuocari:eo probato ſic:vt hic. ⁊.l. non fatet.ff.de
24 ꝯfeſ. ¶ † Circa hoc ſunt videnda duo. Pꝛimo quo erroꝛe facta cõ
feſſio poteſt reuocari.Scꝺꝫ qualiter erroꝛ pꝛobetur:vt poſſit reuo-
cari. ¶ Ad pꝛimum dic ſi erroꝛ eſt iuris:quia hoc cadit in latã cul-
pam.l.late.ff.de ver.ſigni.⁊.l.liberoꝛum.§.ſed notant non excuſat.
nec admittit reuocatio.l.de etate.§.qui iuſto.ff.de vſuca.qñꝗ̃ con
fitetur erroꝛe facti ⁊ pꝛopꝛij:⁊ tunc q: erroꝛ in facto ꝓpꝛio cadit in
latã culpã vt.l.ꝙ̃ꝙ̃.ff.ad velſ.tũc idẽ:niſi in certis caſibus in quib⁹
ſaltem excludit lata culpa:pꝛimus qñ ad hãc ꝯfeſſionẽ ⁊ erroꝛẽ du-
ctus eſt ſuaſione aduerſarij.l.j.⁊.ij.ff.qñ ac.de pecu.eſt au. l.j.§.eo-
rum.ff.de ven.inſpi.vbi glo.ſuper verbo illuſerit.ad hoc.l.celſus.⁊
quod ibi not.ff.de vſucap.⁊.l.hominem.ff.pꝛo ſuo. Secundus ca-
ſus eſt quando negotium eſt valde implicatum:vt.l.pe.ff. de ꝯfeſ.
Tertius caſus qñ factũ eſt de longinquo:q: memoꝛiã non retinet.
ff.de acq.poſ.l.peregre.per Dy.in regula pſumit.de reg.iur.lib.vj.
ad hoc qꝺ no.glo.de pꝛoba.tertio.hec oĩa ꝓcedunt in confeſſione
iudiciali.In extraiudiciali:quia ſi de dãno vitãdo certat :excuſat
ignoꝛãtia:vt.l.ſed ⁊ſi me putẽ.ff.de ꝯdi.indebi.ſm Bar.Inquãtũ
dixi in facto de lõginquo pſumi ignoꝛãtiam:hoc eſt verum:niſi fa-
ctum ſit adeo notabile ꝙ de facili non exeat a memoꝛia:vt notabi
liter dicit tex.j.de pꝛebẽ.ꝑ illoꝝ.qui ad hoc eſt bon⁹ tex. Sub alijs
verbis dic an ex erroꝛe poſſit reuocari confeſſio ſi cã eſt inficiatiõe
creſcens:non admitti reuocatio.ff.de confeſ. l. ſi is. Si non eſt cã
inficiatione creſcens:⁊ ſi erroꝛ cadit in latã culpam:nõ põt confeſ
ſio reuocari:etiã ſi ſit de facto alieno:ſi cadit in leuem culpã poteſt
reuocari:⁊ foꝛtius ſi in leuiſſimã.⁊ reuocatur vſꝗ̃ ad ſniam . Si ca-
dit in nullam culpam:de iure cõi ꝓbato erroꝛe põt reuocari añ ſen
tentiã poſt ſniam petita reſtitutione in integ.l.de etate. §.ſi ex cã.
de interro.act.⁊.ff.eo.l.cum fideicõmiſſa.Ex his apparet qꝺ inquã
tum dixi per erroꝛem iuris factã ꝯfeſſionem non poſſe reuocari:ꝙ
ſi excluditur lata culpa põt reuocari:alias nõ:exemplum patet in
pꝛiuilegiatis pſonis.In qbus ius ignoꝛare non eſt lata culpa:vt
in muliere ruſtico ⁊ monacho vbi nõ põt ꝯſulere ꝑitioꝛes.Item
ſi ius eſt ſingulare vel multipliciter intelligibile:vt dicit Bar.ff.de
poſi.l.ꝙ nerua.Item vbi ius eſt extrauagãs.de fide inſtru.paſtoꝛa
lis.⁊ no.Bar.de re iudi.cum ꝓlatis.Itẽ ſi ſit ꝯſuetudinarium nõ
ſcriptũ.Idem de iure municipali ⁊ ſcripto alteri⁹ ciuitatis qꝺ to-
lerabiliter ignoꝛat.de ꝯſti.c.j.li.vj.ſm Bar. in dicta.l.non fatet.⁊
his caſibus omnibus admittat poſitio iuris.Ad ſcꝺm qualiter ꝓ-
betur.dic ſi quis vult reuocare confeſſionem alterius vt ꝓcurato-
ris.vel alterius adminiſtratoꝛis ſufficit ꝓbare ſe rem aliter habe-
re.l.certum.§.ſed an ipſos.⁊ ibi glo.ff.e.hoc ⁊ꝫ Bu.in.l.nõ ſolum.
ff.de ꝓcura.niſi habuerit mandatum ad ſic confitenduꝫ: quo caſu

idem dicẽdũ eſt de ↄfeſſiõe ꝑcur. qđ ꝺ ꝑpria: qꝛ illa vr̃ ꝑpria: ⁊ vide Jo. xxxv. q. ix. §. j. ⁊ ibi archi. oino vide. Si volo reuocare errorem ꝓpriũ poſituꝫ in facto alieno adhuc ꝓbando rẽ aliter ſe habere. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. ſi poſt. ff. de noua. l. ſi quis delegauerit. Si in facto ꝓprio: ⁊ ↄfeſſio eſt extraiudicialis: adhuc ſufficit ꝓbare rẽ aliter ſe habere: ſi ↄfitens reuocãdo certat de damno vitãdo: ⁊ aduerſarius de lucro vt. l. ſed ⁊ ſi me putẽ. ff. de ↄdi. inde. ⁊ no. glo. ff. de ꝓba. l. cum de indebito. ſecus ſi non certat de damno vitando: ſꝫ eſt in pari cã cũ aduerſario: qꝛ tunc non preſumit̃ error: vt. l. quãq̃. ff. ad vell. In iudicijs aũt ⁊ circa ꝑparatoria ſufficit ꝓbare rẽ aliter ſe habere. l. de etate. §. qui inſto. cum glo. ſ. alleg. Si circa deciſoria ⁊ in facto ꝓprio nõ preſumitur error: niſi ꝓbent̃ circunſtantie ex quibus error preſumat̃: ⁊ iſte circũſtantie ſiũt aliqñ ſuaſiõe aduerſarij: vt. l. ſi. in ſi. ff. qñ ac. de pecu. eſt an. ⁊ l. hoiem. ff. pro ſuo: vel niſi ſit factũ longinquũ. de quo dixi. ſ. vel intricatũ: vt. l. emptor. §. lucius. ff. de pac. ⁊ l. pe. ff. de confeſ. ſm Bar. Error aũt iuris ꝓbatur ꝑ tex. in. l. ſi adulteriũ cuꝫ inceſtu. ff. de adul. qꝛ ex qualitate ꝑſonarũ ⁊ ex qualitate facti: vt ſi deſponſauit conſanguineã publice ⁊ palam: ⁊ cũ fuit dictum ei penituit eũ: ſm Bar. ¶ Requirit̃ vlterius ꝙ confeſſio ſit vera: in dubium reuocatur qđ de ficta confeſſione: tangit Jo. an. in addi. ſpec. in ti. de poſi. §. nono. ꝟ. verum tñ arguit ꝙ nõ: qꝛ in ficto nõ cadit error. dicit ↄ per. l. qm̃. ff. de his qui no. infa. nam paciſci habetur ꝓ ↄfeſſo: ⁊ tñ ſi vult ꝓbare ꝙ accuſatio fuerit calumnioſa ad repetendã pecuniã põt: ſed hoc ꝓcedit in ꝓſumpto ↄfeſſo. Sed ſi eſſet fictio alias ficta illa non admitteret ꝓbationem in ↄᷓrium: preſumptio aũt iuris ⁊ de iure ſic: ſed tunc demum ꝑ cõfeſſionẽ ꝑtis aduerſe: vt in aut. ſed iam neceſſe. ⁊ vnde ſumitur. C. de dona. ante nup. ⁊ no. Inno. de immu. eccle. qꝛ plerią̃. ⁊ ſic non vr̃ qđ debeat admitti ꝓbatio: tu dic ꝙ imo poterit reuocari ficta: qꝛ ſi põt vera: fortius ⁊ ficta: cum actus fictus nõ ſit melioris cõditionis ꝙ̃ verus: ⁊ qꝛ actus fictus recipit cõditiones veri. de do. ⁊ ↄtu. c. j. non ob. qđ fictio ⁊ preſumptio nõ admittant ꝓbationem in cõtra. qꝛ illud veruꝫ eo reſpectu quo fingit vel preſumit: ſed ficta ↄfeſſio non fingit contentum in ↄfeſſione ficta ſed fingit ↄfeſſionem. Ideo ſi vellet ꝓbare ſe non ↄfeſſum: nõ admitteret ꝓbatio. Si vult ꝓbare ↄtentum in ↄfeſſione falſum: põt qꝛ hic non repugnat fictioni. Ad hoc glo. in cle. lr̃as. de ꝓba. Ideo ſi iuſſus reſpondere poſitionibus non reſponderet: ſi tñ venit añ ſnĩam: ⁊ velit ꝓbare rem ſe aliter habere: ⁊ idem de bannito: ⁊ deficiente in purgatione. hoc glo. aperta. de pur. mil. ſignificantibus. ad hoc qđ no. glo. de pur. ca. ex tuarꝫ. ad hoc de frigi. fraternitatis. nam illa ꝓbatio frigiditatis hꝫ vim tacite ↄfeſſionis. poſt ſnĩam ꝗ̃t nõ admittit̃ reuocatio erroris: qđ credo: niſi de errore cõſtaret notorie. ꝑ no. in. d. c. fraternitatis. ⁊ de imu. eccle. qꝛ plerią̃. ¶ Requirit̃ etiam vt dicunt iura: qđ ſit cõfeſſio: ſed eſt dubium de negatione: tangit hic Jo. an. in addi. ſpec. in ti. de cõfeſ. §. poſtremo. in ꝑnci. dicit qđ ſi negatiua eſt pro ſe: vt cõiter ſit: ab ea põt recedere quandocunq̃: qꝛ ab eo qđ eſt pro ſe quis poteſt recedere: vt in regula. quod ſemel. de regu. iur. lib. vj. ff. de leg. iij. ſi quis in princ. teſtamenti. de regula. ſtatuim᷒ cũ ſi. Si negatiua in aliquo faceret ꝓ aduerſario exemplum in decre. vt noſtrum. vt eccle. be. In epõ negante ſe contuliſſe: ⁊ in decre. dilectus. de tempo. ordi. vbi negauit ſe habere mandatum. dicit idem per omnia qđ in confeſſione quia inquantum eſt pro aduerſario ſumit̃ pro confeſſione ſm Jo. and. ¶ Requirit̃ ſecundũ alios quod detur reſtitutio ad hoc qđ poſſit reuocari cõfeſſio. vt. l. cum fideicommiſſum. ff. eo. ti. dic vt ibi dixi ipſaꝫ poſſe reuocari ante ſnĩam: põt reuocari ipſo iure: vbi nõ põt reuocari añ ſnĩam: vt qꝛ eſt facta ſcienter: vel errore iuris: tunc bene poſſet dari reſtitutio ſi eſſet ꝑſona que eſſet priuilegiata in reſtitutione: vt in minore: vel eccleſia: ſed tunc non reſtituit̃: eo qꝛ in hoc confitendo eſt vſus iure communi: ſed oportet quod probet leſionem: quam probat probando contrarium ſue confeſſionis. ff. de admi. tu. l. quotiẽs. §. ſicut. ⁊ l. nam ⁊ poſtea. §. ſi minor. ff. de in reiur. ſecundum Cy. in. l. j. in vltima. q. Si autem eſt maior: nõ puto eum reſtitui: inquantum ſcienter confeſſus eſt: nec inquantum confeſſus eſt ignoranter ignorantia iuris: quicquid ſenſerit Cyn. in dicta. l. j. in. xj. q. Et hoc tenet Barto. in dicta. l. cum fideicõmiſſum. poſt ſnĩam autem non ſuſpenſam: vbi dixi eum audiri: reuocans auditur demum petita reſtitutione: niſi confeſſio eſſet facta circa illa que reſpiciũt executionẽ tm̃: qꝛ ipſo iure tũc in actu executionis poſſet ⁊ ante actũ reuocari: vt dicta. l. fideicommiſſum.

FINIS.

¶ Finit ſingularis ⁊ vtiliſſima Lectura celeberrimi ⁊ conſummatiſſimi Juris vtriuſq̃ monarche Domini Antonij de Butrio ſuper prima, parte ſecundi Decretalium / cum Summarijs preſtātiſſimi viri domini Flori de Sura Lugduneñ. Legum Doctoris / ſumptibus honeſtorum virorũ Hugonis de porta ⁊ Lucemburgi de Gabiano Lugduni impreſſa in officina Calcographica Joannis Creſpin / als du Carre.

Regeſtum.

aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt vv xx. Omnes ſunt quaterniones / demptis vv: xx. ſunt enim terniones.